

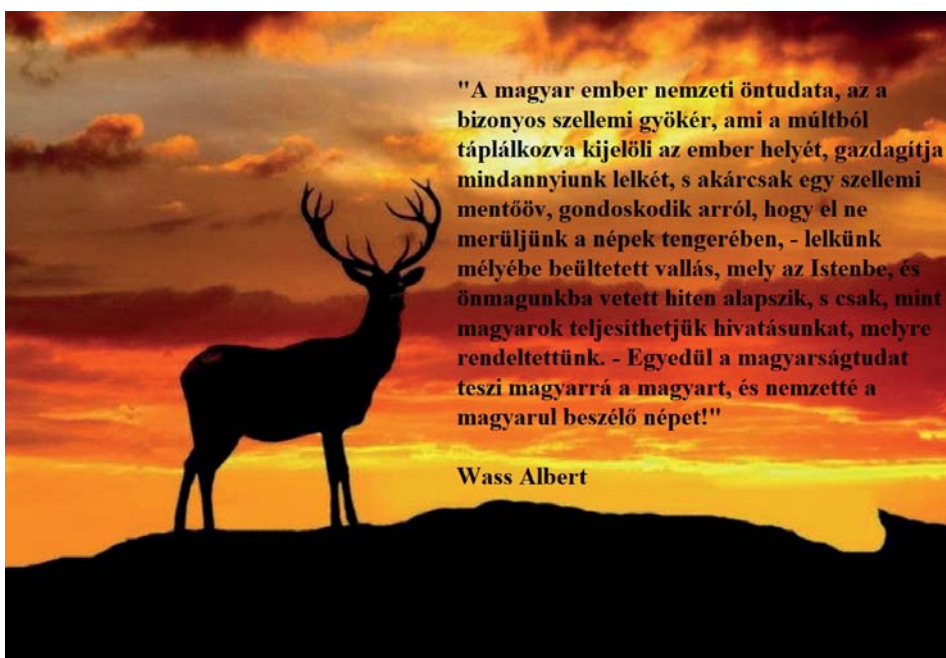
Nemzeti összetartozásunk ünnepe 2020-ban

Tíz évvel ezelőtt foglalta törvénybe a magyar Országgyűlés az 1920. június 4-i trianoni békediktátumra emlékező, a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánított emléknapot. Parlamentünk a tavalyi évben egy országgyűlési határozattal e békediktátum 100 éves évfordulójára emlékezve a 2020-as évet a Nemzeti Összetartozás Évének nyilvánította.

Tragédiaként élte meg nemzetünk a 100 évvel ezelőtti döntést, melyet azóta sem sikerült ésszel feldolgoznunk, lelkünk mélyén elfogadnunk. A döntéshozók kapzsisága ütötte seb nem gyógyul sem a határon belül, sem az azon kívül maradt magyarok szívében. Mégis erőt kell merítenünk abból, hogy megmaradtunk olyan nemzetként, amely egyre erősebb itt Európa szívében, az évtizedek elzártsága helyett az együtt-építkezést tartja szem előtt, anyagi, fizikai de még inkább a közösség-építés, a lelki építkezés tekintetében. Amellett, hogy az emlékezés kötelességünk, a szomorú döntések ismeretének továbbadása szintúgy, előre kell tekintenünk: miként tudunk még jobban egy közös nemzetként funkcionálni, nemzetben gondolkodni, magyar nemzetünket erősíteni.

Dr. Takács Gyula atya mutatja be az emlékező szentmisét.

Wass Albert

2020-ban a magyarlakai emléknapon is ennek szellemében elevenítettük fel fájdalmaink okát, de egyben ünnepeltük is nemzetépítő előrehaladásunkat, nemzeti összetartozásunk megerősödését. Szentmisével kezdődött június 4-én a 100 év előtti szomorú eseményről és a 10 éve ünnepelt nemzeti összetartozásunkról való megemlékezés. Dr. Takács Gyula atya, Magyarlak plébánosa szentbeszéd helyett a szertartás végén feladatot adott a hívek számára. Az ószövetségi szentírásból Ábrahám (akkor még Ábrám) és Lót pásztorainak „területi” vitáját lezárandó, Ábrahám ezzel a javaslattal élt Lót felé: „Ne legyen vita köztem és közted, pásztoraim és pásztoraid között, hiszen testvérek vagyunk”. Plébános atya arra kérte a jelenlévőket, hogy a rövid út alatt – amely körülbelül 100 lépés megtételét jelenti – a templom kapujától a magyarlakai Trianon-emlékműig, elmélkedjenek ősatyánk ezen mondatán, mégpedig a testvéri viszonyt úgy értelmezve, hogy mi mindannyian, mint emberek, egymás testvérei vagyunk.

Fél 5-kor a templom harangjainak 100 másodperces zúgását hallgatva, az egybegyűltek a 2014-ben a Kultúrház előtti téren emelt fekete márvány emlékmű előtt tisztelegtek minden magyar előtt, akit a 100 évvel ezelőtti

döntés fájdalmasan érintett. Vagyis minden olyan ember előtt, aki magyarnak vallja magát. Különösen azokért a testvérekért érezve égető fájdalmat, akik szeretett hazánk erőszakkal megvont határain kívül rekedtek, és immár 100 éve, olykor a szükséges hősiességet sem nélkülözve őrzik magyarságukat.

Nemzeti összetartozásunk méltó megemlékezésének ünnepe köré a Magyar és a Székely Himnusz eléneklése font keretet. Frigy József szavalta el Wass Albert Üzenet haza című versét, melynek soraival nemzeti költőnk tiszteleg az igazak és a jók, a tiszták és a békességeselek előtt, ...akik az erkölcs ősi, hófehér kővére építnek falat, tetőt, templomot.

Monek Dávid, Magyarlak polgármestere ünnepi beszédét történelmi visszatekintéssel kezdte. Felhívta a figyelmet arra, hogy „100 éve tartó emlékezéseink során idézzük fel, és ne felejtjük, hogy az akkor győztes hatalmak milyen érdekek mentén okoztak máig egekbe kiáltó fájdalmat magyar testvéreink szétszakítása révén, természeti és gazdasági erőforrásaink jelentős csonkítása révén. Ám a győztesek felsőbbrendű, egész nemzeteket büntető döntései nem a szabadság, nem a béke, hanem újabb ellenségeskedések, diktatúrák és a későbbi háborúk magvait vetették

el Európában... Ennek ellenére 100 év elteltével is büszkén húzhatjuk ki magunkat: kitar magyar a magyar mellett, őrizve magyarságát, múltját, hagyományait, az elszakított területeken élő magyarokkal való testvéri viszonyt... Ahogy a Magyar Alkotmány preambuluma is – reményeink szerint érbe vésettnek is maradandóbb módon – rendelkezik: „Ígérjük, hogy megőrizzük az elmúlt évszázad viharában részre szakadt nemzetünk szellemi és lelki örökségét. Vállaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk. Adjon nekünk ehhez az Isten erőt, kitartást és akaratot.” És ennek szellemében legyünk büszkéek arra, hogy végre olyan kormányunk van, mely méltósággal, emelt fővel vállalja az országunkon belüli és a határainkon túli magyarok közötti kapcsolatot, mely mindent elkövet azért, hogy erkölcsi elégtételt és vigaszt nyújtson mindazoknak, akik bár az országon kívül rekedtek, de magyarnak érzik és vallják magukat.”

Az oltárdísz tisztelgés a Magyar Nemzet előtt.

Frigy József szavalja Wass Albert himnusát, melyet a háttérben a megemlékezést konferáló Demeterné Mihály Ágnes hallgat.

Monek Dávid polgármester ifjonti hévvel előadott szenvedélyes szónoklattal emlékezik.

Emlékezünk, nem feledünk, de magyarként masszív kőtömbre építkezünk: voltunk, vagyunk, leszünk!

Dr. Markó László jegyző és Monek Dávid polgármester helyez el koszorút az emlékmű előtt.

A szívhez szóló ünnepi szónoklat után az emlékműnél a megemlékezés koszorúit és mécseseit helyezte el az önkormányzat képviselőjében Monek Dávid polgármester és Dr. Markó László jegyző, a Magyarlakai Ön-

kéntes Tűzoltó egyesület nevében Dancsecs Imre elnök és Tóth Béla parancsnok, a Magyarlakai Ifjúsági és Kulturális Egyesület nevében Labritz Hajnalka elnöknő, valamint a Magyarlakai Sportkör nevében

Herczeg Laura elnöknő és Mezei Tamás szakosztályvezető.

Magyarlak ebben a fél órnyi felemelő megemlékezésben minden magyarnak Magyarlakja volt. A település nemzeti értéktárának első-

IMPRESSZUM: Magyarlak Hírmondó – Magyarlak község közéleti és kulturális lapja. lapja. Vezető szerkesztő: **Frigy József**. Kiadja: Magyarlak Község Önkormányzata. Felelős kiadó: **Monek Dávid** polgármester. Nyomdai előkészítés: **Mesics Róbert**. Nyomtatás: **Palatia Nyomda és Kiadó Kft.** Megjelenik: negyedévente.

A megemlékezők tisztelgése minden összetartozó magyar előtt.

ként elfogadott tétele: „Magyarlak, nevünkben a nemzet!”, e mottó jegyében a megemlékezés alatt Magyarlak nem csak a nevében, de még inkább a szívében hordozta a 15 milliós magyar nemzetet, annak minden tagját: magyar lakban mindannyiunkat. Fájdalommal emlékezve, de büszkén, kitartóan és tovább építkezve, bizakodóan, miként polgármester úr is beszédét zárta, József Attilát idézve: „Nem lesz kisebb Hazánk, nem, egy arasszal sem, / Úgy fogsz tündökölni, mint régen, fényesen! / Magyar rónán, hegyen egy kiáltás zúg át: / Nem engedjük soha! soha Árpád honát!”

Frigy József

Fotó: Monek Gyula

Hírmondónk aktuális számának tartalmáról

¹Mindennek megvan a maga órája,
és az ég alatt minden dolog elmúlik a maga idejében.

²Ideje van a születésnek és ideje a halálnak,
ideje az ültetésnek és ideje a kiszakításnak.

³Ideje van az ölésnek és ideje a gyógyításnak,
ideje a lebontásnak, és ideje az építésnek.

⁴Ideje van a sírásnak, és ideje a nevetésnek,
ideje a gyászoknak, és ideje a táncnak.

⁵Ideje van a kő szétdobálásának, és ideje a kő összeszedésének,
ideje az öllekezésnek, és ideje az öllekezéstől való tartózkodásnak.

⁶Ideje van a keresésnek, és ideje az elvesztésnek,
ideje a megőrzésnek, és ideje az eldobásnak.

⁷Ideje van az eltépésnek, és ideje az összevarrásnak,
ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.

⁸Ideje van a szeretetnek, és ideje a gyűlölködésnek,
ideje a háborúnak, és ideje a békének.

⁹Mi haszna van az embernek a fáradságából?”

(Prédikátor könyve 3. fejezet)

Öröm és bánat.

Emelkedettség és mélység.

Ünnep és gyász.

Mondhatnánk, hogy ez az örök kettősség, a két véglet és aközött, ez a való élet, „c'est la vie”, ahogy a francia kifejezi.

Ennek az évnek az eddig eltelt közel 7 hónapjában megtapasztaltuk mindezt. Voltunk fent is, lent is. Egyenleget nem vonunk, értelmetlen. Egyszerűen tudomásul vesszük. Örülünk, amikor annak van ideje, és bánkódunk, amikor sajnos éppen annak.

Mekkora öröm egy csodálatos pedagógus évfordulót megünnepegni kollégák, tanítványok körében! Milyen szomorú, mégis felemelő pillanat nemzeti gyásznapon a magyar nemzet megmaradását,

erősödését ünnepelni! Amerikából jelentkeznek földijeink, ki ne tudna örülni egy kapcsolat újraéledésének! Új fejlesztéssel gyarapított falunk a Szőlőhegyi fejlesztéssel, egyre inkább méltó környezetbe kerül közkedvelt turista pihenőnk, sőt újabb – köztük már nyertes – falunkat gazdagító pályázatokról is beszámol polgármesterünk. Ünnepre készül az ősszel a tűzoltó egyesület és az egyházközség is.

Megannyi öröme okot adó hírről tudunk beszámolni.

Mindemellett sajnos egész falunk közhangulatára rátelepszik a gyász is. Éppen csak átvészeltük, feldolgoztuk a keserves emlékű – de még mindig nyomasztóan jelen lévő – koronavírus járvány okozta korlátozásokat, bezártságot, melyek önmagukban is mélyfekete emlékként maradnak meg bennünk, és az egész 2020-as évet sötétbe borítják, amikor július elején pár nap különbséggel ennél nagyobb csapások zúdultak ránk: erejük teljében lévő fiatal embereket vesztettünk el tragikus körülmények között. Olyan fiatal életeteket, akiknek még teendőjük lett volna itt a földi létben. Akiknek elvesztése a legnagyobb fájdalom a családjuk számára, de az egész község gyászolja őket, hiszen segítőkész, jó emberekként élték mindennapjaikat falunk közösségében. Vágner Krisztiánt – aki gyógyíthatatlan, súlyos betegség után 42 évesen hunyt el – három kisgyermek és felesége gyászolja. Sipos Tibit – aki tragikus baleset folytán 49 évesen hagyott itt minket – felesége és két leánya, édesanyja.

Tudjuk, hogy fájdalmukat, a megválaszolhatatlan miérteket, és a mi gyászunkat is majd az idő múlása valamelyest enyhíti. Addig pedig marad az emlékezés rájuk, az imádság itt-hagyott szeretteikért, imádság az ő lelki üdvükért. Marad a hit és a remény, hogy örök az életünk, és az ő életük, és e hit és e remény szerint viszontláthatjuk majd őket. Nyugodjanak békességben!

A fentebb említettek, szomorúságunkra és örömünkre egyaránt okot adó beszámoló közreadásával szeretnénk most szolgálni falunk lakóit, fogadják szeretettel és békességgel.

Nemzeti összetartozás ünnepe	1
Aktuális számunkról.....	3
Vasdiplomás „Tanító néink”	4
Iskolai hírek	5
Magyarlak aranylapjairól	9
Magyarlakai Amerikából	10
ÖTE beszámoló	12

Kultúra-közélet, írásaink	13
Önkormányzati hírek	17
Hitélet	20
A csatársorban Molnár II.....	22
Sportkörü „újra-tervezés”	23
M8-as gyorsforgalmi út.....	24
Hirdetmények, egyebek	24

Vasdiplomás Tanító nénink

Bensőséges ünnepségnek lehettünk tanúi, mi több részesei június végén a Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája jóvoltából. Az emeleti osztályteremben, ahol egykor az ünnepelt is tanított, itt gyűltek össze Glóbits Jenőné, Irén néni, vagy ahogy legtöbbször ismerik és tisztelik a két faluban, a „Tanító néni” egykori és mai kollégái, korábbi tanítványai, a két falu elöljárói, valamint vele együtt ünneplő leánya és fia, Judit és Jenő. Nem kisebb alkalomra szólt meghívásunk, mint megünnepelni Irén néni tanítónői oklevele megszerzésének 65 éves évfordulóját. E jeles alkalomból került sor az Eötvös Loránd Tudományegyetem nevében kiállított, az egyetem rektorhelyettese, Dr. Németh István aláírásával ellátott Vasdiploma átadására is.

Kovács Zsuzsanna az Általános Iskola jelenkori tagintézmény-vezetője köszöntötte meleg szavakkal elsőként az ünnepeltet. Méltatta aktív tanítóként végzett tevékenységét, a szorgalmas és őszinte pedagógusi munkáját, melyet nyugdíjba vonulása után is folytatott még, lelkiismeretesen, felelősséget érezve az iskola közössége és tanítványai irányába is. Kedves szavai után igazgató asszony adhatta át Irén néninek az egyetem által kiállított Vasdiplomát is egy virágcsokor kíséretében, melyet ünnepelt Tanító nénik szeretetteljes szavakkal köszönt meg. A köszönet szavai mellett néhány gondolat erejéig visszaemlékezett a kezdetekre, az évtizedek hozta intézményi változásokra, régi kollégákra, tanítványokra, nem utolsósorban az egész életét átszövő hivatására, melyet mindig szeretettel és örömmel gyakorolt.

Magyarlak község korábbi polgármestere, Monek Gyula köszöntötte ezután Irén néni, úgy is, mint egykori tanítványa, akinek ő volt az első tanító nénije. De még inkább Magyarlak község nevében tolmácsolta a hálaikat, köszönte meg azt, hogy pedagógusként számtalan gyermeket nevelt, oktatott falunkban, majd a tanítói pálya végeztével is aktív közéleti szereplője maradt falunknak, igazi közösségi ember a mai napig. Felelevenített egy kedves történetet is, amikor tanító néniük az első találkozásukkor azt a feladatot adta a kis elsősöknek, hogy mondják meg

a nevüket, valamint azt, hogy mikor és hol születtek. Egy fiú tudott mindhárom kérdésre hiánytalanul válaszolni, ezt a tanító néni egy 1 forintossal jutalmazta. Ez az 1 forintos mit ad Isten, most polgármester úr zakójának belső zsebéből került elő, melyet ő közel 60 éve ereklyeként őrizget. Magyarlak lakosainak köszönetét – az Önkormányzat nevében is – egy szerény ajándékoszárral és virágcsokorral köszöntük meg.

Kocsis Zsolt Csörötnek polgármestere hasonlóképp méltatta az ünnepelt tanító néni nevelő tevékenységét, kitartását a sokszor nehéz körülmények között is. Irén néni egész munkásságára úgy tekint ő is és a falu is, mint aki „lámpásként” megy elől, és megvilágítja követői számára az utat, melyen haladniuk kell és haladniuk

GLÓBITS JENŐNÉ tanító

Irén néni Magyarlakon született 1936. július 25-én, nyolcadik gyermekként egy összetartó szeretetteljes családba. Amikor az általános iskolát befejezte, tanítója bízta, hogy tanuljon tovább. Szülei, testvérei jóságát igazolta az is, hogy nem csak elengedték, de támogatták is ebben. A Kőszegi Tanítóképzőben végzett 1954-ben, ahol olyan tanárai voltak, akik belénevelték a tanítás minden fortélyát. A Képzőből kikerült tanítók mind megállták a helyüket, és igazi lámpásai lettek az adott településeknek. 1954 szeptemberétől már Rönökön tanított, mint gyakorló pedagógus, majd 1955 júniusában kapta meg a tanítói

képesítést, mellyel néhány éven át Szakonyfaluban dolgozott.

A sors úgy hozta, hogy 1959-ben visszatérhetett szülőfalujába, és itt is taníthatott nyugdíjba vonulásáig. Sőt utána is még több évig dolgozott, miután a Csörötneki Körzeti Általános

Iskolával összevonták a falu iskoláját. Mind a tanítványoknak, mind az itt élőknek méltán marad mindig a falu tanító nénije. Követendő példát adott önzetlen szeretetből, emberségből, másokra figyelségből, őszinteségből, becsületességből. Nem lehet véletlen, hogy kis falunkból 24 pedagógus került az ország minden részére. Soha nem felejtette el, hogy honnan indult, erről a tanítványainak is mindig őszintén beszélt. Szeretet, türelem, elfogadás vezérelte a munkáját. Mindig szót értett tanítványaival, akik a mai napig rendszeresen megemlékeznek róla egy-két kedves köszöntő sorral.

Később az ifjúsággal is sokat foglalkozott, a helyi kultúrotthon igazgatója lett. Klubveze-

tőként számos színdarabot adtak elő, és szervezett versenyeket, kirándulásokat. Nagyon jó klubélet zajlott akkoriban, a falu fiataljainak legnagyobb öröme. Később a Hagyományőrző Egyesület vezetője lett, ahol szintén felejthetetlen élményekben volt részük. Az Asszonykórust is hosszú ideig irányította, számos fellépésük volt nem csak a falu rendezvényein, hanem a környező településeken is.

Ő az élete példájával is tanított. Férje halála után felmerült, hogy lányához költözik, de akár hányszor elment, mindig visszakíváncozott szülőfalujába, a szíve visszahúzta ide. Itt született, itt dolgozott, ide köti minden, itt szeretné leélni élete hátra lévő részét.

Irén néni első osztálya itt Magyarlakon

érdemes. Ajándékuul nem mást, mintegy mindezt jelképező szép falilámpát és az azt kísérő virágcsoportot nyújtotta át Csörötnek község lakosainak nevében.

Köszöntötték ezután volt és mai kollégái, az általános iskola egykori tanítói, és olyanok is, akik anno tanítványai voltak, ma pedig az ő örökébe lépve tanítanak az iskolában.

A köszöntők sora után az iskola és a család szervezésének köszönhetően pezsgővel

koccinthatunk is Tanító néninkre, az ő több évtizedes tevékenységére, kívánva neki egészségben és jó erőben eltöltött további aktív nyugdíjas életet, évek hosszú sorát. A finom sütemények elfogyasztása közben aztán még számtalan régi és újabb történet elevenedett meg, melyekre oly jó emlékezni. Oly jó egy szerető közösségben, közösen emlékezni!

Frigy József

Az eldobott papírfecnitől az Örökös Ökoiskola címig

2012 őszét írtuk, amikor iskolánk udvarán egy eldobott papírt látván mérgesen megjegyeztem a körülöttem lévőknél: „Hogy akarunk így ökoiskolává válni?” Erre a „kicsúszott” mondatra felfigyelt a tagintézmény akkori vezetője, Tóthné Köncz Valéria, és tudtomra adta, hogy benne is motoszkál a gondolat, hogy egy különleges küldetést vállaljunk, és mindezt igazgatói pályázatában megfogalmazta. Így kezdődött minden... Két „egyféle”, vagyis azonos célokkal, elképzelésekkel rendelkező ember találkozásából, majd együtt gondolkodásából. Tervünkbe rögtön beavattuk az alkalmazotti és szülői közösséget, valamint a diákönkormányzatot, akik ötleteikkel, támogatásukkal segítettek a környezeti nevelési munkacsoport megalakulását.

A 2012/13-as tanévben kísérleti jelleggel, kidolgozott munkaterv alapján folyt a környezetvédelmi nevelő-oktató munka mind a tanórákon, mind a szabadidős programokon. A pozitív tapasztalatok arra ösztönöztek, hogy ez a speciális nevelés rendszeresen jelenjen

Borostyáncseresznye

meg az iskola életében, így két alkalommal pályázatot nyújtottunk be az Ökoiskolai cím elnyerésére. Pályázati anyagunk mindkét alkalommal (2013, 2017) sikeres elbírálásban részesült, és kétszer 3 éven át, megszakítás nélkül birtokolhattuk ezt a megkülönböztető jegyet. A fenntarthatóság melletti határozott elkötelezettségünknek köszönhető, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma a Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolájának

2020. júniusában a hazai közoktatásban a fenntarthatóságért adható legmagasabb állami elismerést, az Örökös Ökoiskola címet adományozta. A cím használatára 2020. szeptember 1-től visszavonásig jogosultak vagyunk. Többéves környezeti nevelő-oktató, értékőrző munkánk méltó elismerése a díj.

Miért jó ökoiskolába járni?

Mit kapnak gyerekeink itt?

Körtefa

Először is sok-sok hasznos és a való életben hasznosítható elméleti és gyakorlati ismeretet, tudást a tanórákon, kiemelten technikaórán és a napközis foglalkozásokon. A számos tematikus bemutató- és gyakorlóhely (tanösvény, tündérbert, iskolakert, füveskert, madárbarát kert stb.) az élményszerű tanulást és tapasztalást biztosítja. Ezen kívül neveljük gyermekeinket a föld, a természet tiszteletére és szeretetére, a közös munkavégzésre, az együtt munkálkodás szabályaira. Továbbá olyan környezettudatos szemléletet adunk át nekik, melyet későbbi, felnőtt életük során kamatoztathatnak. Ezt az értékrendet a tanulók családja és a tágabb környezet felé is közvetítjük.

Mit jelent nekünk, pedagógusoknak ez a díj?

Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy egy kistéleplési iskola is ki tud tűnni szorgos, odaadó munkájával, és egy országos háló-

Iskolakert

Meggyfa

Tündérbert

zat örökös tagjává válni. Mi tudjuk igazán, hogy mennyi tervezés, szervezés, tudatformálás, izgasztó kert munká, jeles napi program, papír- és hulladékgyűjtő akció, pályázat, verseny, kampány, lobbizás, partneri együttműködés stb. van benne. De ettől értékes és példamutató, mert a kétkezi munkánk eredménye, mi küzdöttünk meg érte. Külön öröm számunkra, hogy a térségben ismerik és elismerik ebbéli tevékenységünket, ma már mi segítjük más intézmények „zölddé válási” törekvéseit, és együttműködési megállapodás keretében feladatot vállalunk a települési értékek felkarolásában és népszerűsítésében.

Most, a nyári időszakban sem állt le a munka az ökoiskolában. Kovács Zsuzsanna tagintézmény-vezető és Vadász Zsolt gondnok jóvoltából készülnek a magaságások, hogy a jövő tanévben a helyi iskolások egy új és praktikus növénytermesztési módszerrel ismerkedjenek meg. A biokert kis parcellái sincsenek magukra hagyva. A tanulók helyett elővigyázatosságból az intézmény dolgozói gondoskodnak a növényekről, amik már nagyon várják vissza kisgazdáikat.

Talán a természet, talán a sors ajándéka, hogy a tündérberti őshonos gyümölcsfák az idén fordultak igazán termőre, és bő terméssel ajándékoztak meg bennünket. Szimbolikusan szólva azt mondhatjuk: „Beérett a befektetett munkánk gyümölcse.”

Mezeiné Kiss Katalin

Megérett a meggy

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

Pénzes Panna Flóra: Karanténvers

Március 16-tól karanténban élek,
És bevallom, a COVID-19-től félek.
A Classroom lett az osztálytermem,
Bezártságban élhetem az életem.

Reggel nyolckor már a gép előtt ülök,
És a tanórákra becsülettel készülök.
PPT-t jegyzetek, vázlatot tanulok,
És több tárgyból rendszeresen zoomolok.

Fotókat és videókat készítek, vágok,
Kérésre matekból korrepetálok.
Önállóságot igényel a digitális tanrend,
További előnye, hogy nem változik az órarend.

Hiányzik a kontakt és magyarázat,
Ez a vírus mindenkit kiszolgáltat.
Embert próbáló napjaink vannak,
Elmaradnak a közösségi alkalmak.

Tolódik a kirándulás és ballagás,
Van helyette home office és otthonmaradás.
A liszt és élesztő a legfontosabb árucikk,
Sok háziasszony kenyérsütéssel próbálkozik.

Korlátozva van a kijárás és vásárlás,
A multiknál jellemző a Kurzarbeit és a leállás.
Olcsóbb lett a tankolás, ingyenes a parkolás,
Hobbivá vált a lakossági felhalmozás.

Jönnek sorban a kormányrendeletek,
Hogy mit szabad, és mit nem tehetek.
Szívet rajzoltam hálából az ablakba,
Gyakran vágom magam maszkba.

Minden nap beszélök idős rokonokkal,
És csetelek a haverokkal.
Kérem őket szép szavakkal,
Hogy törődjenek ők is másokkal.

Dolgosan és aktívan telnek napjaim,
Sokszor a Béla körül keringenek gondolataim.
Naponta hallgatom a híradásokat,
Mégfogadom az operatív törzsi tanácsokat.

Legyen már vége e helyzetnek,
És legyen megnyugvása a nemzetnek!
Tűnjön el végre ez a rút járvány,
Hogy ismét élet honoljon a járdán!

Térjünk vissza a régi kerékvágásba,
Járjunk ismét plázába és iskolába!
Az elmúlt időszakban minden átértékelődött,
Az emberből még jobb ember edződött.

Ismét bebizonyosodott a nagy igazság:
Nem a vagyon és a rang a gazdagság.
A legnagyobb kincs e földi létben:
Az egészség, a család és a szeretet a szívben.

Pénzes Panna Flóra

Magyarlak, 2020. május 5.

Magukra hagyott iskolapadok

A nyári szünet csendje telepedett általános iskolánk folyosóira, tantermeire. Magukra hagyva árválkodnak a padokban hagyott tornacipők, rajzeszközök, vonalzó, a cipőtárolókban sorakoznak a cserecipők. Mindent csend takar. A ragyogó napsütés sem tölti meg gyermeknevetéssel az udvart. Júliusban nincs ebben semmi rendkívüli.

De március 16-án különleges volt mindez.

Mi is történt?

Hogyan élte át kis iskolánk a koronavírus miatt elrendelt online oktatás időszakát?

2020. március 14-én szombaton éjjel Orbán Viktor bejelentette az iskolák bezárását és a digitális tanrend bevezetését. Egy éjszaka és egy nap, vasárnap maradt előkészíteni, elindítani egy olyan tanrendet, amelynek még egyetlen percét sem próbálta ki sem pedagógus, sem gyerek, és pláne nem egy több műszakban dolgozó, esetleg külföldre ingázó, több gyermeket nevelő szülő.

Az idő sűrűtett.

Tájékoztatni kellett az érintetteket a tanrend megváltoztatásáról, össze kellett gyűjteni az elérhetősegeket, tudatosítani kellett mindenkiel, hogy nem előrehozott szünetről, hanem megváltozott, eddig nem alkalmazott tanítási és tanulási módról van szó. Fel kellett mérni, hogy a családok rendelkezésére állnak-e a szükséges technikai eszközök, tudják-e azokat alkalmazni. Tudtam, hogy hosszú időre ez lesz az utolsó alkalom a gyerekekkel való személyes kapcsolatra. Igyekeztem megnyugtanni mindenkit, hogy rám és a többi pedagógusra számíthatnak. Ugyanakkor azt is tudatosítani, hogy ilyen oktatási formában még senki nem tanított, biztosan lesznek hullámvölgyek, nehézségek, problémák, amelyeket közösen könnyebben tudunk megoldani.

Hétfőn már csak pedagógusok lépték át az iskola küszöbét. Megbeszéltük, milyen módon tartjuk a kapcsolatot a gyerekekkel, mire helyezük a hangsúlyt a tananyag kiválasztásakor, és mindenki megkapta a kapcsolattartáshoz szükséges tanulói és szülői elérhetősegeket. Nem mondom, hogy teljes magabiztossággal hagyták el az iskola

épületét a kollégák. Mindenki sok-sok kérdés, az ismeretlentől való félelem bujkált. Ugyanakkor az új iránti érdeklődés, a gyerekek iránti felelősségtudat, a pedagógusszív tettekre ösztönzött mindenkit.

A gépezet lassan, kicsit dőcögősen, de beindult. A KRÉTA napló soha nem tapasztalt érdeklődésre tett szert. Látogatottsága, kihasználtsága látványosan nőtt. Most már nemcsak a pedagógusok, de gyerekek és szülők leggyakrabban látogatott internetes portálja lett. A levelező programok fotókat továbbítottak a megoldott feladatokról, és kijavítva vitték vissza azokat a feladónak. Szülők, akik jobb esetben eddig csak hallottak az e-mailről, most leveleket írtak, elektronikus üzeneteket olvastak.

Az eltelt három hónap kihívásai próbára tették gyereket, szülőt, pedagógust egyaránt. Köszönöm mindenkinek a kitartó munkát. Köszönöm a gyerekeknek, akik rendszeresen küldték a megoldott feladataikat,

elárasztottak a kérdéseikkel, várták a válaszokat, akik lelkesek voltak. Köszönöm a szülőknél, akik munka után, nap mint nap képesek voltak leülni a gyerekek mellé és

matematika feladatot oldottak meg, verset tanultak, a számítógép, mobiltelefon segítségével kommunikáltak a pedagógusokkal. Köszönöm a kollégáimnak az egész napos készenlétet, hogy nem adták fel. Töretlen lelkesedéssel próbálták tanulásra bírni azokat a gyerekeket, akik úgy érezték, szünet van, nem kell tanulni.

A digitális oktatás bebizonyította: gyerek, pedagógus, szülő összehangolt, egymást segítő munkája vezethet csak eredményre. Ha bármelyik láncszem gyenge, a többi munkája is eredménytelen lesz.

Megmutattuk azt is, hogy a két nap alatt bevezetett digitális tanrendben is képesek vagyunk eredményesen tanulni, tanítani, egymást segítve dolgozni.

Köszönöm mindenki áldozatos munkáját!

A nyári szünidőben jó pihenést, kikapcsolódást, feledhetetlen perceket kívánok!

Kovács Zsuzsanna
tagintézmény-vezető

Búcsú a végzősöktől és a 2019-2020. tanévtől járvány idején

Az iskolában előre meghatározott időben és módon érkeznek el a kiemelkedő események. Ilyen előre meghatározott eseményként készültünk arra, hogy megint elköszönünk egy évfolyamtól, idén is elballagnak végzős diákjaink. Az elválás pillanata gyorsan és váratlanul érkezett meg közénk. Igazán fel sem tudtunk készülni rá. Azon az utolsó pénteki napon még együtt néztük az alsósok március 15-i ünnepi műsorát, aztán hétfőn már némán, üresen állt az épület. Csendre intett az élet minket. Megfosztott bennünket és nyolcadik osztályosainkat azoktól a pillanatoktól, amelyek a végzős osztályok utolsó iskolánkban töltött heteit színesítik. A ballagásra meghívottak névsorának összeállítása, meghívótervezés, műsor összeállítás, dalok válogatása, tanulása, fotók keresése, filmkészítés... Megfosztotta a gyerekeket és pedagógusokat az együttléttől.

Elmaradt a szerenád, ahol mi pedagógusok meghatódva hallgattuk volna a végzősök dalait, ahol felelevenítettük volna a nyolc év emlékeit. A ballagás azonban nem maradt el. Igaz rendhagyóan, a sportpályán, és csak a szülők, pedagógusok és a ballagató hetedikesek jelenlétében, de el tudtunk köszönni diákjainktól.

A ballagási ünnepségen arra kértem búcsúzó tanítványainkat, hogy gondolatban járják végig ismét az iskola folyosóit, termeit, számukra kedves, emlékezetes zugait. Jegyezzenek meg minden részletet.

A kövezet mintáját, a táblák színeit, a folyosó, az osztályterem dekorációit, a padfirkákat. Eleve nétsék fel milyen volt elsőként a tanévnyitón megszólalni, vagy később egy feleletre, dolgozatra ötöst kapni. Milyen volt, amikor barátira találtak. Emlékezzenek a fergeteges farsangi produkciókra, gyereknapokra, diszkókra, foci és kézi meccsre, kirándulásokra, a hetekig készített karácsonyi meghívókra, ajándékokra. Zárják ezeket a részleteket a szívük azon csücskébe, amelyet a kedves emlékek megőrzésére tartanak fenn! Mi is ezt a helyet tartjuk fenn számukra.

Szívből kívánom, hogy soha ne egyedül, hanem közösségben és társakkal járjanak, s kívánom, hogy tapasztalják: soha nincsenek egyedül! Ha netán mégis elfogná őket a magány és elkeseredés érzése, akkor zörgessenek iskolánk ajtaján, bebocsájtást nyernek, meghallgatásra találnak. De jöjjenek akkor is, amikor az örömeiket, sikereiket szeretnék velünk megosztani!

Ezúton is szeretettel búcsúzom tőlük. Kívánom, hogy álmaik váljanak valóra, teljesüljenek céljaik! Ne felejtse el Bennünket!

A 2019-2020. tanévet lezáró ünnepélyünk a járványügyi készültség miatt elmaradt. A bizonyítványokat az osztályfőnököktől vették át tanulóink. Minden tanítványunknak kívánom, hogy tartalmasan, vidám hangulatban teljék a nyári szünet, vigyázzanak magukra, egymásra, hogy szeptemberben mindannyian együtt köszönthessük az új tanévet!

Kovács Zsuzsanna, tagintézmény-vezető

Visszapillantó – Meseautó

A házasságkötés az ember életének egyik legfontosabb, legmeghatározóbb eseménye. Olyan esemény, olyan fordulópont, amely az egyén egész további életét megszabja. A házasságkötés eseményének mindig is nagy jelentőséget tulajdonítottak, ennek megfelelően emlékezetes keretek között bonyolították le. A házasságkötés általában két részből tevődött össze. Egy hivatalos, adminisztratív esemény, amelyen a közösség előtt a házasulandó felek egyértelműen kifejezték az elhatározásukat, hogy további életüket egymáshoz kötik, és egymással vagyon és sorsközösséget vállalva együtt kívánják leélni. Ez a hivatalos ceremónia régen hagyományosan egyházi esküvőt jelentett. 1895 óta hivatalosnak a polgári esküvőt fogadják el, amelyet az állami anyakönyvvezető előtt kötnek, de egészen a legutóbbi időkig ez utóbbit csak szükséges velejárnak tekintették, az igazi esküvőnek az egyházi, templomi esküvőt tartották. A házasságkötés második részét egy világi esemény, a lakodalom jelentette, amely életreszólóan emlékezetes vigadalmat takart, amit a közösség, a házasulandó felek rokonsága számára tartottak.

A mi vidékünk esküvői hagyományait első ízben egy Szentgotthárdon tartózkodó cisztercita szerzetes, Békefy Remig írta le „Kethely és környékének néprajza” című, 1884-ben kiadott munkájában. Ebből idézünk: „Lakodalmi ünnepesség alkalmával, a vőlegényen és menyasszonyon kívül, főszereplők a két kérő, vagyis a két násznagy, a nyoszolyó-asszony, a nyoszolyó-leány, a vőfél és a vidor, vagy

Fiat 522 típusú autó, körülötte a násznép fiatalabb férfitagjai.

Magyarics (Bognár) Ferenc, ? a sofőr; ??; Monek (Náci) Ferenc; Magyarics (Bognár) Imre

másként vigyor, vagy sereg-hajtó. Ezek mindnyájan össze-véve hivek-nek neveztetnek.” A templomi esküvőt követően „Az eljegyzés által kötött frigyre az oltár előtt ráüttetvén a szentség jellege, a násznép kivonul a templomból, s felkeresi a papot saját házában. ... A cigányok, pihent erővel levén még, ráhúzzák, s a hivek a pap ház-népét sorra tánczoltatják s folyton hujjántanak”. „Alig hagyják el az Isten házát, megkezdik a hujjántásokat, melyekből a lakodalom végéig ki sem fogynak, pl:

*Megesküdtünk a pap előtt,
A kethelyi oltár előtt;
Sem a püspök, sem a pap
Minket el nem választhat!”*

A pap házatól a kocsmába vezetett a násznép útja. Itt mulatoztak, majd késő délután fölkerelkedtek, és elindultak a saját falujukba, a menyasszonyos házhoz, a lakodalomba. „Ménés közben széles kedv uralkodik, szüntelen szól a zene s durrog a pisztoly, megszakítlanul hangzik a dal és a hujjántás. Pl:

*Ez a kis jány zsebkendőjét szegeli;
A rózsája az ablakon leskeli;
Édes anyja leborulva neveti,
Hogy a jányját huszár-gyerek szereti.*

*Végigmennék Magyarlakban, nem merek;
Egész végig fekete jászit viselek;
Fekete jászit, fehér az én zsebkendőm,
Nékem is van Magyarlakban szeretőm.”*

Kóczán Ferenc és Magyarics Teréz esküvője 1939-ben (a násznép háta mögött a menyasszonyi autó) Első sor: Monek (Náci) Imre; Puskás (Hacska) Erzsébet; Magyarics (Bognár) Irén; Magyarics Terézia; Kóczán Ferenc; Kóczán Imre; Magyarics (Bognár) Ferenc.

Mögöttük: Monek Imre (Náci); Monek Imréné - Magyarics Gizella; Puskás József (Hacska); Monek (Náci) Ferenc; Kóczán Györgyné - Novák Anna; ??; Kóczán György; Magyarics (Bognár) Imre; sofőr!; Magyarics Ferenc (Bognár); Magyarics Istvánné - Magyarics (Gergő) Ilona; Magyarics Ferencné - Magyar Katalin; Magyarics (Bognár) István; Takács (Bótos) Ferenc; ??; Magyarics (Bognár) Ferenc; Takács Imréné - Kóczán Ilona; ??; ??.

A menyasszonyi lakodalom éjfél után 2 óra felé véget ért, és a szűkebb násznép átvonult a vőlegény házához, ahol a második lakodalmat is megtartották a vőlegény rokonságának társaságában. Az egész vigadalom másnap estefelé ért véget. (Sajnos a két napig tartó mozgalmas lagzi részletes leírásának idézése messze meghaladja a cikk terjedelmét.)

Az esküvő emlékezetességének megőrzésére, amint volt rá lehetőség, fényképek is készültek. Ezek az esküvői csoportképek a falu múltjának legbecsesebb emlékei közé tartoznak. Ezeket nézegetve ismerhették meg a gyerekek a rokoni kapcsolatokat, ezek a képek erősítették a rokoni összetartozást.

A hosszú utat a kethelyi templom és a lakodalmas ház között a násznép kocsikkal, hintókkal, később már autókkal tette meg. Képillustrációnk egy ilyen lakodalmas autót mutat be.

Magyarics István

Magyarlakaiak az USA-ban

Nemrégiben egy örömteli kapcsolatfelvétellel gazdagodtunk, az alábbi levelet kaptuk egy Hírmondó olvasónktól az Amerikai Egyesült Államokból:

„Kedves Frigy József,

Nemrégiben fedeztük fel a Magyarlakai Hírmondó újságot, azóta nagy örömmel és élvezettel olvassuk a benne lévő cikkeket az édesanyámmal.

Családunk 1956-ban vándorolt ki Magyarországról Amerikába, és persze sok minden történt ez idő alatt. A legutóbbi időkben például az egyik lány unokánk kezdett érdeklődni a magyar nyelv tanulása iránt, mely feladatot feleségem örömmel elfogadott.

Leányunk pedig megkért, hogy írjam le neki a mi családi származásunkat és emlékeinket, amelyek édesanyámra vonatkoznak, amíg ő él – most lesz 92 éves.

Örömmel fedeztem fel a Magyarlakai Hírmondó 2014 júliusi kiadását, melyben írnak a 120 éves Magyarlakai Önkéntes Tűzoltó Egyesületről. Édesanyámnak az apja ugyanis az abban a cikkben is említett Mesics (Boka) József, aki főparancsnok volt, és anyu emlékszik arra a napra is, amikor megkapták a zászlójukat 1937-ben. Ő akkor kilenc éves volt. Erről egy fotót is mellékelek.

Emlékszik arra is, hogy a tűzoltók milyen sokat gyakoroltak, és jól néztek ki, ő is segítette kifényesíteni az édesapja sisakját. A nagypapám szerezte a zászlót, és őrizte a házában, amikor az orosz csapatok átvonultak Magyarlakon. Sokat beszél arról, hogy milyen nehéz volt a világháború alatt ebben a kis faluban az élet, egy könyvet lehetne írni erről.

Ha a világban zajló járvány események normalizálódnak, tervezzük eljönni Magyarországra, és Magyarlakot is szeretnénk meglátogatni persze, a jövő nyáron. Kérem adja meg nekem a Magyarlakai Önkéntes Tűzoltó Egyesület elérhetőségét, hogy kapcsolatba léphessünk velük is.

Üdvözlettel: Várnai Károly

Személyes adataink:

Anyu: Született 1928 Háromház, Mesics Erzsébet, most velünk lakik, 92 éves;

Apu: Született 1923 Szentgotthárd, Várnai (Weber) Károly, elhunyt;

Én születtem 1945 Háromház, mostani lakóhelyem Pennsylvania, USA.”

Eddig tartott az első rövid bemutatkozás, amelyre válaszolva megadtam a kért magyarlakai elérhetőségeket, és néhány mondatban összefoglaltam tűzoltóink jelenlegi tevékenységét, terveit, közelgő ünnepeit. Erre válaszul Károly elkérte a Tűzoltó Egyesület bankszámla számát is, hogy édesanyja küldhessen támogatást az egyesület terveinek megvalósításához. Kértem arra is, hogy írjon családjukról egy beszámolót, mi történt velük, amíg Magyarlakon, Háromházban éltek, és hogyan alakult sorsuk 1956 után, amikor elhagyták Magyarországot. Károly e beszámolóját alább közöljük:

„Emlékek Magyarlakról, beszélgetés Anyuval

Anyu most ünnepelte 92. születésnapját, és már többször terveztem, hogy le kellene írni a köztünk zajló beszélgetéseket a régi időről. Ez a gondolatom megvalósulni látszott, amikor rátaláltam a Magyarlakai Hírmondó újságra. Anyu és én is többször átolvastuk az egyes lapszámokat. Annak különösen megörültünk, hogy a 2014 évi júliusi kiadásban megjelent Magyarlakai Önkéntes Tűzoltó Egyesület 120 éves jubileumának ünnepéről szóló cikkben, a Krónika részen említést találtunk az ő édesapjáról. Az ő édesapja 1925-ben lett főparancsnok.

Nahát, végre nekiálltam a beszámolómnak, persze az én magyar nyelvtudásom nem kitérő, mert csak az ötödik osztályt fejeztem be Szentgotthárdon. Az 1956-os forradalom miatt az időben vándoroltunk ki Amerikába.

Ez a beszámoló körülbelül 1935-től kezdődik, és kihagyja az 1945-1956 közötti időszakot, és csak egy kicsit mond a mostani időről.

Az Anyu leánykori emlékei a falu életéről Háromházban nagyon szépek. A család erősen dolgozott minden nap, kora reggeltől estig, de valahogyan a fáradtság ellenére mégis tudtak kikapcsolódni esténként. A család a konyhában gyülekezett, és a vacsorára a kemencében sült krumpli elfogyasztása után az apukája elővette a harmonikáját. Mindenkinek volt valami tennivalója, kézimunka, vagy babpucolás, vagy cseresznyeköpesztés... az apukája meg magyar népdalokat játszott, és mindenki énekelt. Szokás volt új dalokat is költeni, ha valami érdekes történt a faluban. Egy ilyen az Anyu elkezdett énekelni: „...Beleesett a Lancsák Ferinek a rossz koncája, / Menne, de hiába, / Mert igen mély a Kutik árka.”

A falu népe egymást segítette, amikor volt a betakarítás, házról házra az egész falu összejött segíteni. És aki szegény volt, az jöhetett a kertekbe szedni ennivalót.

Háromházi tűzoltók a zászlóavató ceremónián 1937-ben

Károly és felesége Erzsébet

anyu arra is emlékszik, hogy Háromházban minden este vacsora előtt, körülbelül hat órakor, a falubeliek összegyűltek egy harangnál, és litániát imádkoztak. Ez a harang egy tető alatt volt, és ki volt díszítve virágokkal, például vadorgonával, amit ők, a gyerekek szedtek a temető mellett. A harangnál gyülekezők rózsafüzért imádkoztak és énekeltek.

Aztán ez a világ hirtelen elmúlt a második világháború kezdetével. Anyu sietve férjhez ment tizenhat éves korában, mert senki sem tudta, hogy milyen lesz a helyzet. És úgy is történt, Apu bevonult katonának, és Anyu elveszítette vele a kapcsolatot több mint egy éven át.

Anyu arra is emlékszik tisztán, és ezt remegve mesélte el, amikor az orosz hadsereg átvonult Magyarlakon első alkalommal. Az egész falu összegyűlt egy ház pincéjébe. Az ő apja otthon maradt, hogy valami információt próbáljon szerezni, mivel ő beszélt oroszul. Az első tank megállt a házuk kapuja előtt, és a tank parancsnoka kérdezte tőle, hogy hol van a falu népe, és hol vannak a katonák. Ő annyit mondott, hogy csak a falubeliek vannak, de nem tud katonákról semmit. Ez a hadsereg ugyan gyorsan áthaladt Háromházon keresztül, de egy katona mégis felfedezte a falu pincébe gyűlt embereit. Ám nem szólt semmit, csak nevetett egyet. De ez csak a kezdet volt, és nemsokára ellepték a falut az orosz csapatok.

Mindenki próbált sietve visszajutni a saját házába, mert senki nem tudta, hogy mi fog történni, azt sem tudták, hová bújjanak. Anyu családjában neki három lánytestvére és egy fűtestvére volt, és a nagymamája. A szentgotthárdi rokonok is megtudták, hogy jön az orosz hadsereg, de ők is pontos hírek híján voltak. Ezért sietve mindenki megpróbált elbújni. Apukám szentgotthárdi lánytestvérei is futva jöttek Háromházba. Az történt, hogy elérték ugyan a házat, de bemenni már nem tudtak, hanem a disznóólban kellett nekik fekvéni maradni. Meg kellett várni, hogy a katonai menet vonulásában legyen némi szakadás. Anyu a testvéreivel először arra gondolt, hogy elbújnak a bunkerban a szénakazal alá, de az utolsó pillanatban anyu úgy gondolta, ez mégsem lenne jó, és befutott a házba. A testvérei mentek utána. Az egyik testvér viszont már nem tudta a házat elérni, befutott és elbújt a borospincében. Nagyon hamar az egész falu tele lett katonákkal, és minden házat örök fedeztek. Anyu apukája kétségbe volt esve, hogy hogyan tudja a lányát a borospincéből kimenteni. Kitalálta, hogy este kimegy szalmáért. Az őrnök azt mondta, hogy ágynak kell a szalma. Sötét volt, bement a borospincébe, betakarta a lányát szalmával, és így tudta behozni a házba.

A katonai csoportok nem maradtak sokáig, csak egy-két napig, aztán újak jöttek. A csoportok jövés-menése alatt lett arra is egy kis idő, hogy apu testvérei is be tudjanak szökni a disznóólból a házba. Szerencsére Anyuék házában volt egy kis kamra, oda mind befértek. A nagy kredencet eléje tolták, hogy az ajtó ne látszódjon.

Így tudták átvészelni ezt a jó pár napot, amíg a csapatok elvonultak.

Még egy eset Anyu emlékei közül, ami nagyon meghatározó volt. Már elmondta nekem százszor is. A háború végén az orosz csapatok már mentek vissza,

Egyes alkalmakor, legtöbbször vallásos ünnepeken az emberek felöltöztek szép kézzel varrt népviseleti ruhákba, a tűzoltók pedig felvonultak, büszkén, fényes sisakban és egyenruhában. Olykor-olykor ezekre az eseményekre jeles vendégeket is meghívtak.

Gyerekkorából

hazafele, és vittek mindent, amit lehetett. A szomszéd házából hallottak kiabálást, aki kérte a nagyapámat, hogy jöjjön segíteni, mert egy katona le akarja lőni. Ráfogta ez a katona, hogy ő ellopta a biciklijét. Ő nem tudott oroszul, és kérte, hogy nagyapám jöjjön segíteni megmondani, hogy egy másik katona vitte el. A katona nem akart semmit arról hallani, és rátartotta a puskát mindkettőjükre. Anyu, aki kilenc hónapos terhes volt velem, látta ezt, és odafutott. A katonának megfogta a gallérját, és kiabálva megszidta, az apukájának meg mondta, hogy menjen el innen. Mindenki azt hitte, hogy ez lesz a végünk. De csoda történt, a katona megijedt, és elpucolt. Még most is, én is megrázkódok, amikor ezt meséli Anyu, mert hát én is ott voltam.

Isten segítségével egészségesen megszülettem a kis házukban Háromházban, 1945. június 8-án. Apukám pedig végre haza tudott érkezni 1946 áprilisában. Németországban volt fogságban, aztán utána dolgozott egy parasztnál, amíg végre megengedték a hazautazását.

Most előreugrok egészen 1956-ig.

Az én családom, Anyu, Apu, lánytestvérem és én elhagytuk Magyarországot egy hideg novemberi napon. Nem gondoltunk akkor arra, hogy nem fogunk visszatérni.

Az amerikai folytatás.

December 25-én érkeztiünk meg New Jersey államba. Mindenki nagyon kedves volt, és nekünk sok újdonságot megmutattak. A kommunista kormány alatt Magyarország nagyon hátramaradt volt, és nekünk itt minden újat meg kellett szoknunk.

Apu ácsmester volt Szentgotthárdon, és pár hónap után kapott is munkát a szakmájában. Gyorsan kitanulta az újabb építési módokat, és eléggé megtanult angolul is beszélni. Három hónap után elkezdett autót is vezetni.

Nekünk gyerekeknek is meg kellett gyorsan tanulni angolul, hogy ne maradjunk le az oktatásban. Örültem, hogy a számtan könnyű volt, és megértettem.

Engem mindig az elektromérnöki szakma érdekelt, és ez is lett belőlem. Megházasodtam a tanulmányaim elvégzése után, egy magyar leányt, Sisa

Édesanyám tavaly nyáron

Erzsébetet vettem feleségül, aki egyetemet végzett író. Most februárban ünnepeltük az ötvenedik házassági évfordulónkat. Feleségem apukája egy megbecsült író volt. Ők 1945-ben vándoroltak ki Magyarországról. Sisa István sokat dolgozott magyar ügyekben itt Amerikában, és magáénak érezte azt a feladatot, hogy egy angol nyelvű könyvet írjon a magyarok történetéről a kivándoroltak számára és az ő utódaik számára. Nagy sikere volt a könyvének, melynek

“The Spirit of Hungary” volt a címe, az egész világon olvasták. Magyarra is lefordították “Magyarságtükör” címmel. E könyvének és más írásainak elismeréséül Magyarország Kormánya a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjével tüntette őt ki.

Erzsébetnek és nekem négy gyermekünk van, három lány és egy fiú, és van öt unokánk is. Pennsylvania államban lakunk, szeretünk a hegyekben síelni és túrázni, leginkább New York állam Adirondack hegyei között. Olykor-olykor meglátogatjuk gyerekeinket is, közülük ketten Montana államban élnek, egy másik lányunk Iowa államban és a fiunk New York államban.”

Várnai Károly (USA)

A Tűzoltó Egyesület tevékenysége Magyarlakon

Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület nevében köszöntöm a Hírmondó olvasóit, röviden beszámolok az elmúlt időszakban végzett tevékenységünkről.

A tavalyi évben szerencsére kevésszer kellett vonulnunk káresetekhez, négy tűzesethez, hat fakidőléshez, négy balesethez, műszaki mentéshez, illetve veszélyes fák kivágásához kellett vonulnunk.

Ezen szakmai feladataink mellett a szertár bővítése adott sok munkát tűzoltóinknak az elmúlt két évben. Ahogy látható, már szinte teljesen elkészült, néhány kisebb feladatot kell még elvégezni a tervezett őszi átadásig. Tűzoltó társaim rengeteg társadalmi munkáját, áldozatos kitartását dicséri a jelenlegi külső és belső állapot. Emellett falunk lakóinak is köszönettel tartozunk, amiért támogatnak bennünket adományaikkal, szertárunk bővítése enélkül és az önzetlen vállalkozók elvégzett szakmunkái, segítsége nélkül nem valósulhatott volna meg. Az évek óta a vasgyűjtésből kapott pénzeket is a felújításra, bővítésre tudtuk fordítani.

Mint bizonyára tudják, a templomban őrzött régi csapatszázló helyett újat kell csináltatnunk, mivel annak anyagát az elmúlt évtizedek vi-

szontagságai – különösen a világháború, az 56-os események és a múlt rendszer vallásüldözése – nagyon megviselték, a zászlót annak vallásos felirata miatt dugdosni kellett, ez a rejtegetés az anyagában sok kárt tett, szélei

elengedték a varrásokot, szakadások keletkeztek az anyagában. Egyesületünk amellel döntött, hogy új csapatszázlót szerzünk be, melyhez szintén kértük falunk lakóinak anyagi hozzájárulását. E nemes célra indított gyűjtés során 450 ezer forint adományt kaptunk a faluban önkéntől, melyet hálás szívvel ezúton megköszönünk. Az új csapatszázló bekezdési költsége 531 ezer forint, valamint a díszes zászlócsúcs 70 ezer forint lesz. Az adományok felett még szükséges részt pályázati támogatásból pótoljuk ki.

Egyesületünk tagjai igyekezetükkel továbbra is mindent megtesznek azért, hogy falunk és a szomszédos községek, e községek lakosai szolgálatunk révén biztonságban tudhassák magukat.

Még egyszer megköszönjük falunk lakóinak áldozatkész segítségét, kérjük továbbra is támogassák tűzoltóink oda-

adó munkáját céljaink elérésében, jelszavunk szellemében:

„Segítsen, hogy segíthessünk! Önökért, falunkért, embertársainkért!”

Önkéntes Tűzoltó Egyesület vezetősége

BÚCSÚZUNK

SIPOS TIBOR tűzoltó bajtársunkra, barátunkra emlékezünk.

Tibor 1971. november 7-én született Szentgotthárdon, iskolaéveit Magyarlak és Csörötnek Általános Iskolájában, középiskoláját Szombathelyen végezte. Tűzoltó Egyesületünkkel már ötödik osztályos korában találkozott, ahol Mesics Ferenc tűzoltóparancsnok-helyettes felkészítő munkájával két megyei első és egy második helyezést ért el osztálytársaival együtt. 1993-ban lépett a felnőtt csapat kötelékébe, az egyesület aktív tagja volt, több versenyen első, második és harmadik helyezést ért el csapattársaival. Mindig fontosnak tartotta, hogy egyesületünk jól működjön, például a 2009-es árvíznél saját furgonjával hordta a homokzsákokat Bognár Ferenc házához a mentés, védekezés során. Saját munkáján felül anyagi támogatást is adományozott több alkalommal is egyesületünknek.

Köszönjük Neked tűzoltóink nevében áldozatkészségedet, barátságodat, mindent, amit az egyesületedért tettél. Hálátelt szívvel, ám megtörten búcsúznak tőled tűzoltó bajtársaid, barátaid.

Emléked örökké élni fog szívünkben, ISTEN VELED!

Óvodai búcsúzás 2020-ban

A világméretű járvány okozta rendhagyó helyzet miatt óvodánkban is a megszokott időpontnál később, 2020. július 24-én búcsúztak a nagycsoportosok. A rövid kis ünnepségen részt vettek a búcsúzóik által meghívott szülők, nagyszülők, keresztszülők, volt óvónénik. A gyermekek versekkel, énekekkel búcsúztak a Micimackó Óvodában eltöltött óvodás évektől, a társaktól, az óvónéniktől.

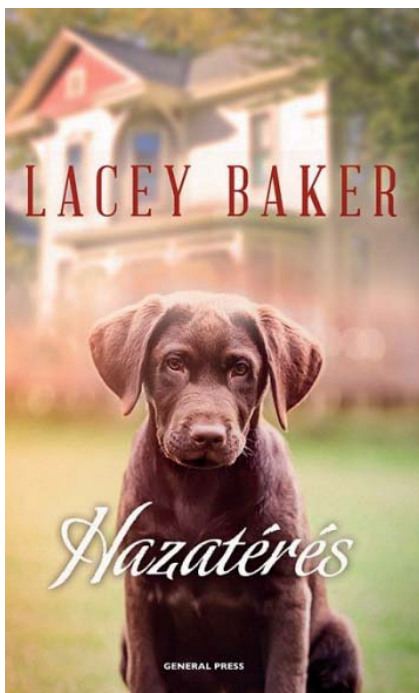
Szarka Rózsa,
Tagóvoda-vezető

Olvasni jó – és érdekes!

Elhatároztam, hogy a Magyarlakai Hírmondó kedves olvasói számára megpróbálom az újságban röviden írni az általam olvasott könyvekről, ezzel is felkeltve az olvasás iránti érdeklődést. Tudott dolog, hogy a mai modern életben az internet az uralkodó, de higgyék el, nincs annál nagyobb élmény, mint amikor egy jó, érdekes és nem egyszer tanulságos könyvet vehetünk a kezünkbe. Számomra az olvasás egy olyan idő kikapcsolódás, amit mindenkinek szívesen ajánlok. A könyvek iránti szeretetemet Dr. Horváth Olga tanárnőnek köszönhetem, aki az általános iskola felső négy évében magyar irodalom és történelem tanárom volt. Ő volt az, aki mindig felkeltette az érdeklődésünket egy-egy érdekes könyv iránt, legtöbbször a kötelező és ajánlott olvasmányok iránt. A tőle kapott tudás birtokában, valamint azzal, hogy állandóan új meg új dolgokkal ismertetett meg bennünket, a könyvek, az olvasás iránti szeretetemet csak fokozta, melyet a mai napig megőriztem. Mindig szeretettel gondolok rá, és emlékezem meg róla most is, amikor pár hete szomorúan értesültem ezen nagyszerű, sok ismerettel és tudással rendelkező tanárom haláláról.

Ezen bevezető után egy általam olvasott könyvről szeretnék röviden írni, és bízom benne, hogy felkeltem érdeklődésüket, célom hogy a jövőben is egy-egy újabb könyvvel ismertessem meg a Hírmondó olvasóit. Kérem fogadják szeretettel.

Lacey Baker amerikai író mesteri, helyenként pikáns sorai lebilincselő módon idézik meg a kisvárosi élet báját – a kisvárosét, ahol még történhetnek csodák. Az elmúlt időszakban két könyvét olvastam, ezek kapcsolódnak egymáshoz, az első a Hazatérés, a második a Mint a mennyországban. A két mű a Cantrell család történetét dolgozza fel, kimutatva a családi összetartozás erejét, és a szülővároshoz való őszinte ragaszkodást.

HAZATÉRÉS: A Cantrell család hat gyermeke közül öt távol él szülővárosától Sweetlandtól. Mary Janet Cantrell az Ezüstkanál panzió tulajdonosa Sweetlandban, ebben a kis városban. Hat unokája van, akiket miután édesapjuk meghalt, anyjuk pedig az apa halála után egy nappal elhagyta őket, a nagymama nevelt fel. Valamennyien sikeres felnőttek lettek, de szülővárosuktól távol élnek, Michelle Cantrell kivételével, aki jelenleg is a panzióban dolgozik.

Mary Janet Cantrell halála – tüdőrák – visszszólítja szülővárosukba unokáit. Végrendeletében vagyonát, valamint kutyáit – Miss Cleót és Lilyt Michelle-re, Lokit Raine-re, Miach-ot Savannah-ra, Cocót Preston-ra, Rufust Parker-re, Dixit pedig Quinn-re hagyja, azzal hogy legyenek mindnek hű, szerető gazdái.

A hat testvér hosszú tanácskozás után úgy határoz, hogy a panziót mindenképpen megtartják, hiszen az egyben Michelle munkahelye is, vezetésével pedig Nikki Brockingtont bízzák meg, aki eddig is a nagymama helyetteseként dolgozott a panzióban.

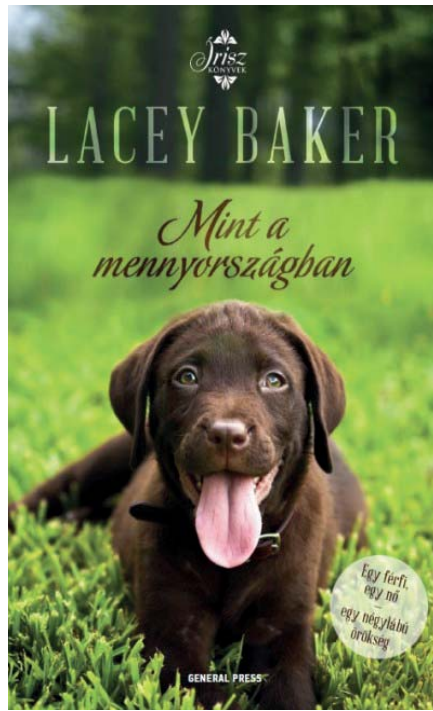
A kutyákkal kapcsolatos jövőbeni elképzeléseik azonban különböznek. Úgy érzik, hogy vissza kell térniük munkájukhoz, nem maradhatnak a kis városban, de a szívük mélyén valahol ott van az érzés, hogy a drága, olyan nagyon szeretett nagymama által létrehozott dolgot is folytatniuk kell. Ez a két érzés, amely további életük döntéseit, lépéseiket meghatározzák.

A legidősebb fiú Quinn Cantrell sikeres orvos, rákkutató, aki úgy véli, hogy kutatásait nem hagyhatja abba, de a panzió és a rá hagyott labrador, Dixi is tennivalót kíván. Mellette az idő múlásával érzelmi kapcsolat alakul ki köztük és a panziót vezető Nikki között.

A panzió Michelle konyhaművészetének és Nikki vezetői munkájának köszönhetően jól működik. Nagyon sok érdekes esemény sorozata

végül is döntésre készíti Quintt, amikor hosszabb idő után elhatározza, hogy végleg visszatér szülővárosába, ahol oly sokat tud tenni a város lakóiért és szerelme beteljesedésért is.

MINT A MENNYORSZÁGBAN: A Cantrell család életének második részében Preston útját kísérhetjük végig mindaddig, amíg végleg visszatér szülővárosába. Preston Cantrell sikeres ügyvéd Baltimoreban, egy ügyvédi iroda tulajdonosa, aki minden idejét munkájának igyekszik szentelni. Anyagi gondjai nincsenek, a megörökölt panzióknak, valamint Cocónak a labrador kölyöknek a tulajdonosa. Testvéreihez hasonlóan ő is két érzés között őrlődik, visszatérni régi életéhez, vagy pedig itt maradni a kis városban. Hirdetést ad fel, hogy Cocót, a rábízott kutyakölyköt megfelelő személynek örökbe adja. Ezen felhívásra érkezik a városba egy fiatal nő,

Heaven Montgomery, aki Bostonban, egy laborban dolgozott, az Alzheimer-kór elleni szert kutatta. Munkája során a laborban robbanás történt, mely életére kihatással van. A kis városba érkezve megismerkedik Prestonnal, a kutya tulajdonosával, legfőbb célja, mielőbb örökbe fogadni Cocót. A napok, hetek teltével azonban érzelmi kapcsolat alakul ki közte és Preston között. Nagyon sok tényező van, ami befolyásolja életüket, míg végül mindketten végső döntésre jutnak, és kapcsolatuk beteljesedésével ott maradnak a kis városban.

A két könyv összekapcsolódik, érdekes, fordulatos cselekménye felkelti az olvasó érdeklődését. Nem csak érzelmi, hanem tartalmas mondanivalója, a család összetartó ereje, a szülővárosához való kötődés, valamint az ember eszméihez való ragaszkodás teszi igazán élvezetessé, és érdekessé a két könyvet.

Remélem e rövid ismertetővel sikerült felkeltennem érdeklődésüket a könyvek iránt. Kívánok mindenkinek jó szórakozást hozzá. Legközelebb egy másik író, vagy író nő művének bemutatásával szeretnék mindenkit megörvendeztetni, köszönöm, hogy velem tartanak.

Mesicsné Magdi

COVID 19 – avagy a koronavírus egy bolti eladó szemszögéből

Azt hiszem, nyugodtan kijelenthetem, hogy erre senki nem gondolt még csak álmában sem. A hírekkel, történésekkel együtt hullámmal zott az emberek, köztük az én kedélyállapotom is.

Először csak arra gondoltam, hogy szegény kínaiak. Aztán szegény olaszok. Majd már a szomszédban kopogtatott. A következő pillanatban meg már csak kapkodtam a fejemet. Határ lezár! Ilyen van? Ilyen lehetséges? A mai világban!

Eszembe jutott Jakupcsek Gabriella könyve, a Nagy levegő (nagyon jó könyv, érdemes elolvasni). Abban írja, milyen jó, hogy már nem kell tartanunk a nagy járványoktól. Most meg itt áll a küszöbünkön, be akar lépni.

Első reakcióm az ijedség volt! Nem magamat féltettem, hanem a szüleimet, idős rokonaimat. Bolti eladóként több emberrel kell napi kapcsolatot tartanom. Jól átgondolva arra jutottam, hogy "kis" időre be kell zárnom. Lezárt a határ, körmösök, fodrászok zárva, elfogyott a maszk, a fertőtlenítő. A hírekben folyamatosan mondták, hogy csak a szükséges dolgokat vegyük meg, tartsuk a távolságot, de ami a legfontosabb: **MARADJ OTTHON!**

A kis idő nálam tényleg csak pár nap lett. Többen megkerestek, hogy csak ez kell, csak az kell. Napi két órás nyitvatartással kezdtem.

Jelentem, nagyon nehéz volt!!!

Lelkileg.

Nem volt érthető sokak számára, hogy csak egyesével jöhetnek be (szűk az üzlet), ne "lihegjen" a nyakamba, hol a másfél méter. Miért nincs maszk? Miért nincs fertőtlenítő? Naponta

többször elmondtam, hogy először a kórház, az egészségügy kap, persze ők is csak akadozva. Nagyon nehéz volt türelemmel lenni. Tényleg igyekeztem! Elnézést, ha valakinél pont elszakadt a cérna!!! Sajnálom!

Egy idő után jött a kötelező maszk viselet! Nem bántam, mert így könnyebben viseltem, ha valaki közel állt hozzám. Viszont újra indult a „küzelem”. Vevők 98%-a az ajtóban állva megkérdezi, hogy kell a maszk? Nem túlzok, tényleg mondhatom, hogy szinte mindenki. Pedig tudjuk, tudják, hogy kell! Ki is van írva az ajtóban!

– Itt a kocsiban, behozzam?

– Igen, légy szíves!

Erre a válasza pedig jön egy kb. 5 perces monológ, hogy ki, miért, hogyan nem ért egyet, illetve ért egyet a maszk viselésével!

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy felhívással éljek, aki hozzám betér, komment nélkül vegye fel a maszkot és „mesélje” el, hogy mit szeretne vásárolni, így legalább mindketten kevesebb időt töltünk azzal, hogy a saját elhasznált levegőnket szívjuk be újra!

Vigyázzunk magunkra és egymásra, hogy minél előbb túl legyünk ezen a fránya koronán!

Sömenekné Tolnai Petra

Kováász vagy élesztő?

Az elmúlt hetek, hónapok alatt sok minden megváltozott körülötünk. Olyan helyzetbe kerültünk, amelyben szükségszerű, hogy bizonyos dolgokat másképp értelmezzünk és éljünk, mint ahogyan eddig tettük. Nagyon sokan arra kényszerültek, hogy az étletterüket, a mindennapi bejárat útvonalaikat leszűkítsék, és más szokásokat alakítsanak ki a régiék helyett. Ez magával hozta, hogy az étkezési szokások is bizonyos változáson mentek keresztül, az emberek sokkal többet esznek otthon, ennek megfelelően pedig sokkal többet főznek, sütnek is. A kenyér fontos alapélelmiszernek számít életünkben, ennek otthoni elkészítése egyre több embert foglalkoztat.

Ha szerencsések vagyunk, talán még kóstoltuk a nagyanyáink által süttött finom, tömör házi kenyeret. Ezekhez a kenyerekhez akkoriban is kovászt használtak, amely lehetővé tette, hogy a kenyértészta „megkeljen”, levegős legyen, és ezáltal süthető legyen. A kovász liszt és víz elegyből készül, amelyet napokig érlelnek megfelelő hőmérsékleten, amíg valójában erjedni kezd. Az erjedés során természetes élesztőgombák és baktériumok hatására széndioxid is keletkezik a kovászból, jobban mondva a kovászból, és a felszálló, gáz alapú széndioxid buborékokat képez benne, majd a kenyérben is. Ezáltal válik a kenyér lyukacsossá, emiatt nő meg, és végül emiatt sül ki. A kenyér titka tehát a benne keletkező buborék, amelyet a kovászból kap.

A kenyér (és más kelt tészták) készítésének másik módja az élesztő használata. Az élesztő (vagy sörélesztő), amelyet sütésekhez használunk, egy mikroszkopikus gomba, hosszú idők óta ez a legfontosabb élesztőgomba, amelyet az emberiség ismer és használ. Mindenki látott már élesztőt, halvány sárgás, barnás színű, nagyon törékeny, selymes tapintású, kellemes, édeskés illatú gomba. Rendszerint friss (vagyis aktív) formában használjuk, de ismeretes és használatos a szárított (részben inaktív) változata is. Tudjuk, hogy ahhoz, hogy az élesztő „felőjön”, enni kell adnunk neki. Az élesztőgomba nagyon szereti a cukrot, ezért a langyos tejbe vagy vízbe, amelyben „felfuttatjuk”, mindig cukrot teszünk, és itt is fontos, hogy megfelelő hőmérsékleten, melegben dolgozzunk vele. Az élesztő nagyon gyorsan szaporodik, percek alatt megsokszorozza a kezdeti térfogatát. A sütés alapelve itt is a kovászhoz hasonló, az élesztő széndioxidot termel, ez pedig buborékosá teszi a sütni való masszát.

Az egészséges táplálkozás szempontjából vizsgálva a dolgot, a kovász és az élesztő összehasonlítása során arra a következtetésre jutunk, hogy a kovász, bár előállításával jóval munka- és időigényesebb, mégis egészségesebb. A tejsavas erjedés során a liszt olyan változásokon megy keresztül,

amelyek azt emészthetőbbé teszik, ezen kívül javítja a belek mikroflóráját (vagyis azt a környezetet, amely a belekben a szükséges és egészséges mennyiségű és milyenszerű baktériumokat tartalmazza), ráadásul a kovással készült kenyerek a

glutén érzékeny egyének számára is lényegesen emészthetőbbek lesznek. Az élesztő használata sokkal egyszerűbb és gyorsabb, és valljuk be, azzal is nagyon jól lehet sütni. Bár az élesztő nem rendelkezik ilyen mértékben a fent említett jótékony hatásokkal, azért ne feledkezzünk meg róla, hogy meglehetősen fontos B-vitamin forrás, tartalmazza ugyanis az összes B-vitamint. Az élesztőt mint táplálék kiegészítőt előbb hőkezelik, amely során tulajdonképpen megölik az élő gomba sejtjeit, és megmarad a tápanyagtartalom. Az így nyert végtermék nagyon gazdag fehérje forrás, és esszenciális aminosav tartalma és a már említett B-vitamin tartalma mellett szelént, káliumot, rezet is tartalmaz. Ennek köszönhetően immunerősítő, oxidációt gátló, haj- és köröm erősítő hatása van. (Az ismert Revalid® készítmények élesztőgomba kivonattal készülnek). Mivel a B-vitaminok a krómmal együtt hozzájárulnak a vércukor csökkentéséhez, az élesztő B-vitamin tartalmából adódóan a cukorbeteg táplálék kiegészítője is lehet, könnyebben hasznosul így az inzulin, és segít a szem egészségének megőrzésében is. Fontos azonban, hogy ebben az esetben az élesztőt tablettá, kapszula vagy pehely formában kell használni, amelyben élő gomba sejtje már nem, csak tápanyagok találhatóak.

Látjuk azt, hogy a kenyér sütés során nem csupán táplálkozunk, hanem az egészségünket is támogatni tudjuk. Jó, ha tudjuk, hogy melyik módszernek milyen előnye, hátránya, és nem utolsósorban milyen – akár hosszantartó – hatása van a szervezetünkre. Ne feledjük el, hogy a kovással készült péktermékek munkásabbak ugyan, de emészthetőbbek és egészségesebbek, míg az élesztővel gyorsabban süthetünk, azonban kevesebb jótékony hatással a péktermékben, viszont az élesztő sok más tápanyag forrása inaktív formában.

Együnk okosan, jó egészséget!

György Emőke, gyógyszerész – Gyergyószentmiklós

ŐSZI BÚZA, valamint
kis kocka **SZALMABÁLA**
ELADÓ!

Tel.: 06 30 22-15-047

Árkon-bokron keresztül

Boszorkányház, Stonehenge, Sejtelmes erdő, T-Rex fű, Bodzás út, Rózsa-hídja és Totemfa.

A kedves Olvasó most talán azt hiszi, hogy valamilyen egzotikus utazásról fogok beszámolni, de ezek az érdekes helyek a magyarlakai erdőben, illetve annak környékén találhatóak. A furcsa elnevezések kis gyalogos csapatunktól származnak, és csak a bennfentes tagok tudják, hogy pontosan hol is találhatóak a felsorolt helyszínek.

Kedden és pénteken gyakran találkozhattál kis csivitelő, a falu különböző pontján feltűnő gyalogos csapatunkkal, akik egymás társaságát és a gyönyörű természetet élvezve járjuk a környéket. Vannak közöttünk kicsik, nagyok, lányok, fiúk, magyarlakaiak és szentgotthárdiak, és idén 3 kutya is velünk járta a poros, néha sáros erdei utakat. Vezetőnk Gabi (ifj. Tóth Mártonné) mindig izgalmas útvonalat talál ki nekünk, amelyeket végigjárva rácsodálkozhatunk a minket körülvevő erdő szépségeire és az általa kínált ajándékokra: szamóca, szeder, gomba. Természetesen hátizsákunkból is sok finomság kerül elő egy-egy pihenő alkalmából, amit szívesen megosztunk egymással, nem utolsósorban a szív alakú szőlőcukorról vagy a csokis kekszről később is a nyári gyaloglások jutnak majd eszünkbe. A túrák maguk is különböző neveket kapnak, attól függően, hogy mit csinálunk gyaloglás közben. Így például van Bodza túránk, ahol bodzavirágot szedünk, vagy a Sáfár-hegyi túránk, ami természetesen a Sáfár-hegyre visz fel. Idén voltunk először Dagonya túrán, ami az jelentette, hogy olyan sárosak voltunk (előző nap sok eső esett), mint a dagonyázó disznók, mert követtük egy kis patak nyomát. De a többség kedvence a Szentjánosbogár túra, amikor kb. 11-12 km-t gyalogolunk. Általában a Csörötneki Szőlőhegy volt a célpont az elmúlt években, de idén a Hársas-tóhoz mentünk az erdőn keresztül, követve a sárga turistajelzést, és reméltük, hogy az út végén látunk szentjánosbogarakat is, de sajnos csak a Youtube-n tudtuk megnézni őket. Azért azt hiszem a jókedvű közös palacsintázás a tónál mindenki számára emlékezetes marad, és útközben meggyet is ettünk, sőt még pálinkával is kínáltak bennünket. Rengeteget tudnék még írni az átélt közös élményekről, de azt hiszem, inkább meg kell tapasztalni őket.

Ezek a túrák remek alkalmak arra ugyanis, hogy jobban megismerjük egymást, jókat beszélgessünk, nevéssünk. Egy-egy gyaloglás igazi közösségépítő tevékenység, mert kezdet nyújtunk egymásnak egy-egy árok átugrásánál, vagy hidat építünk ágakból, hogy a

csapat minden tagja át tudjon kelni a patakon. Segítjük egymást a meredek domboldal megmászásánál, vagy megnyugtatóan ijedős társainkat, ha siklót vagy egyéb „borzalmas” állatot látnak. Persze útközben néhány finom recept is gazdát cserél, és lélegzetelállítóan szép képek is készülnek a tájról, vagy vicces pillanatfelvételek és videók a csapatról.

Mire ez az újságcikk megjelenik, már véget ér az idei túraszezon, és elmondhatom, hogy idén is újabb szép helyeket ismerhettünk meg Magyarlak közelében. Remélem, jövőre újra felhúzhatjuk a túracipőnket és együtt felfedezhetjük a közeli erdőket.

Várunk Téged is, túrázz velünk!

Legfőképpen pedig köszönjük Gabinak, hogy már sokadszorra szervezi meg nekünk ezeket a gyalogos utakat, túrákat!

Frigyné Molnár Magdolna

Fotó: Szendi Péter

Zártkerti fejlesztés a Szőlőhegyen

„Komfortosabbá vált a Magyarlakai Szőlőhegy”. Ezzel a címmel tudósított megyei lapunk a Vas népe a június 21-i ünnepélyes átadással lezárult szőlőhegyi fejlesztésről. Zártkertek fejlesztésére kiírt pályázaton elnyert támogatás révén aszfaltburkolat került a szőlőhegyre vezető útra, mutatós kerítés védi a vadkártól az egyre népszerűbb szabadterei közösségi terünket, a turistapihenőt és a hozzá tartozó kiülőt, megszüpültek az épületek és azok környéke is, gyümölcsfák telepítésére és parkoló kialakítására is sor került.

Az átadó ünnepségre vendégként érkezett V. Németh Zsolt miniszteri biztos, országgyűlési képviselőnk, aki nem mellesleg a megálmódója és elindítója volt az országos zártkerti programnak, beleértve a szőlőskertek, elhanyagolt gyümölcsösök

megújítását támogató programot is, melynek pályázatunk egyik nyertese lett. Szintén vendégként fogadtuk Kevy Albertet a Vas Megyei Közgyűlés tagját, a megyei Értéktár Bizottság elnökét, aki őségi ember lévén maga is lelkes támogatója a zártkerti fejlesztéseknek.

Az ünnep a Magyarlakon megszokott módon – a szemerkélő eső ellen felállított sátrak alatt – szentmisével kezdődött, melyet Dr. Takács Gyula, falunk plébánosa celebrált. Szentbeszédében Gyula atya rávilágított, hogy a Kereszt szívéből, Jézus szívéből fakadó béke ez a kert, mely most itt kitarul nekünk a hegyen, és ebben a csodálatos természetben Jézus áll mögöttünk, itt is, ahogy bárhol más helyen is.

A szentmise után Monek Dávid polgármester mondott avatóbeszédet. Először is

örömeinek adott hangot, hogy most itt állhat egy sikeres fejlesztés, egy szépen elvégzett munka eredményét értékelve és ünneplve a falu közössége előtt. Röviden ismertette az Agrárminisztérium által 2019-ben kiírt pályázat keretében a támogatás elnyeréséhez vezető utat. A pályázat megírása, benyújtása, majd annak elbírálása után, nem sokkal az őszi önkormányzati választásokat követően érkezett a jó hír, településünk 9 millió 972 ezer 295 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesül a pályázatban beadott célok megvalósítására. Késlekedés nélkül elkezdődött a feladatok végrehajtása, árajánlatok begyűjtése és kiértékelése, a kivitelezők kiválasztása után kora tavasszal megkezdődhettek a munkák is. Elsőként valamivel több mint 5 millió forintból megvalósult a zártkerti ingatlanokat a belterülettel összekötő út mintegy 250 méteres szakaszának burkolat felújítása. Második pilléreként az Önkormányzat elhanyagolt területeket vásárolt meg, így nagyobb, egybefüggő területek alakultak ki. Ezeken a területeken megtörtént a felburjánzott akácok, illetve bozótos kiirtása, hiszen fontos szempont volt, hogy visszaadjuk a szőlőhegynek az eredeti szőlős- és gyümölcsös kertekre jellemző arculatát. Harmadjára mintegy 500 méter hosszan kerítés épült. Polgármester úr kiemelte, hogy a kerítés kizárólag vadvédelmi célból épült, a turistapihenő és környezete továbbra is mindenki számára elérhető és rendelkezésre áll. A közel 10 milliós költségkeret takarékos felhasználását dicséri, hogy ez eredeti célokon felül még megvalósulhatott egy térköves lépcső is az épülettől a kiülőig. Négy autó befogadására alkalmas parkoló került kialakításra, meg-

történt az épület és a faszerkezet festése, valamint a csapadékvíz elvezetését biztosító árkok karbantartása is elkészült.

Beszédében hangsúlyozta, hogy elsődleges cél volt, hogy olyan fejlesztéseket hajtsunk végre, melyek az egész szőlőhegyi közösség, és azon túl a település valamennyi lakosa számára hasz-

nosak és kedvezőek legyenek, amelyek mindennapi életünket szebbé, jobbá, könnyebbé teszik.

Jövőbeni tervekről is szó esett polgármester úr beszédében, mely szerint – pályázati lehetőség birtokában majd – a szőlőhegyen a Turistaház feletti területen az újszülött babáknak

egy Tündérkertet szeretnének kialakítani, ahol kizárólag őshonos magyar gyümölcsfákat fogadhatnak majd örökbe a legkisebbek. A szőlőhegyi utak újraburkolása – zuzalékkal, és az ivóvíz ellátás megoldása egy nagyobb közkút fúrásával is a tervek között szerepel.

Avatóbeszéde végén arra kérte

a falu lakosságát, hogy óvja és vigyázza ezt a szép környezetet, hogy minél tovább és minél többen élvezhessük a megújult szőlőhegyen a természet adta kincseket: a madárcsicsergést, a gyümölcsök, a szőlő zamatát vagy éppen a növények illatát, a táj szépségét.

V. Németh Zsolt ünnepi beszédében kiemelte a magyarlaki szőlőhegy pompás fekvését, ahol egykori, mára elhanyagolt zártkertek felújítására kapott esélyt az önkormányzat a pályázat révén. Ahogy fogalmazott: „a szőlőhegy korszakokon átívelő menedék és ellenvilág volt minden korszakban. A zártkerti program célja az, hogy ezek fejlesztése által is egy újabb vidékfejlesztési eszközt adjunk vissza az embereknek, szőlőművelést, a kertkultúra lehetőségét. Lehetőség a közösségépítésre, ember és természet harmóniájának megélésére és a vidéki értékek megőrzésére. Erre kapott most lehetőséget Magyarlak is.”

Az ünnepi beszédek elhangzása után Monek Dávid és V. Németh Zsolt vágták át a nemzeti színű szalagot, mellyel jelképesen is felavatták az elkészült beruházást, Takács Gyula plébános atya pedig szenteltvízzel áldotta meg az átadott fejlesztéseket.

Az önkormányzat által meghívott vendégek a turistapihenő teraszán fogyaszthatták el ünnepi ebédjüket, egy gyönyörűen megújult, a természettel tökéletes összhangban lévő, otthonosságot sugárzó, ember építette környezetben. Fáradtságos munka végére került pont, de ismét szépült, tovább gyarapodott Magyarlak, sok ember kétkezi munkája, vagy éppen lelkiismeretes támogatása révén.

Frigy József

Községünk közösségi oldala:

<http://www.facebook.com/magyarlak>

Pályázati lehetőségek a Magyar Falu Program keretein belül

A koronavírus-járvány okozta rendkívüli helyzet ideje alatt sem tétlenkedett Önkormányzatunk. A Magyar Falu Programnak köszönhetően három önkormányzati és három civil szervezeteknek kiírt pályázat került beadásra az elmúlt időszakban.

Útfelújításra pályáztunk a Rákóczi út még fel nem újított szakaszára, a Móra Ferenc út teljes belterületi szakaszára és a Boldog Brenner János út teljes szakaszára a temetőig. Sajnos ez a pályázatunk nem nyert, jelenleg várólistára kerültünk. Egy másik, a Belügyminisztérium által kiírt pályázat keretében szintén beadásra került a Móra Ferenc út felújítása, ennek az elbírálása még folyamatban van.

Járda felújításra és új járda építésére kiírt pályázaton a Rákóczi út és a Móra Ferenc út járdáinak aszfaltozását, valamint a Boldog Brenner János út jobb oldalán az óvodáig új járda építését céloztuk meg.

Július elején érkezett a nagyszerű hír, miszerint a pozitív elbírálásnak köszönhetően, 4 millió 581 ezer forint vissza nem térítendő támogatásban részesültünk a járdáink rendbetételére. Elképzeléseink szerint legkésőbb ősz végéig elkészülnek majd a munkálatok.

Az önkormányzatok számára kiírt harmadik pályázat a „Közterület karbantartását szolgáló eszközbeszerzés”. A megépült csapadékvíz-elvezető rendszer és a szőlőhegyen rendbe tett nagyobb területek is indokolják a nagyobb gépek beszerzését, amelyekkel hatékonyabban tudjuk rendbe tartani a területeket. Ennek érdekében pályáztunk egy nagyobb teljesítményű traktorra, hozzá tartozó szárzúzóra, rézsúkaszóra és pótkocsira, valamint egy fűnyíró traktorra.

A civil szervezeteknek négy alcéllal írtak ki pályázatot. Nagy öröm számomra, hogy mindhárom egyesületünk élt pályázati lehetőségével.

Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület a megújult tűzoltó szertárral összhangban az udvart szeretné rendbe tenni. Új melléképületre, tereprendezésre és a még fel nem újított kerítésre szeretnék fordítani a megpályázott összeget.

A Magyarlakai Sportkör egy kétszemélyes haszongépjárműre pályázik, mellyel a pályakarbantartó eszközöket és a sportfelszereléseket tudnák szállítani, illetve az ügyintézésüket is nagy mértékben megkönnyítené a gépjármű.

A Magyarlakai Ifjúsági Kulturális Egyesület rendezvényekhez szükséges játékokat, eszközöket szeretne beszerezni, többek között: légvárat, trambulint, akadálypályát, rollereket, labdákat, futóbicikliket, illetve sörpadokat és mobil sátrakat.

Az összesen hat beadott pályázat együttes összege meghaladja az 50 millió forintot. Bízom benne, hogy ezek közül minél több beadott pályázatunk pozitív elbírálásban részesül, hiszen valamennyi fejlesztés a lakosság kényelmét, komfortérzetét javítaná.

Monek Dávid, polgármester

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

Csíksomlyói zarándoklat 2020 – ELMARADT

Rengeteg turizmussal, rendezvényszervezéssel foglalkozó vállalkozó akaszthatta ki az „ELMARADT” táblát – akárcsak virtuálisan is – a korábban már bejelentett rendezvényének elmaradásáról az idei év márciusától kezdődően. Sok szép élménnyel lettünk szegényebbek az elmúlt hónapok során.

A Trianoni Békediktátum aláírásának 100. évfordulóján lelkiekben különösen kiemelten készültünk a magyarság legnagyobb nemzeti találkozójára, a Csíksomlyói Búcsúra, Székelyföld szívében a Kissomlyó-hegy és a Nagysomlyó-hegy közötti Nyeregbe. A Ferences rendi szervezők az idei év mottóját is megalkották: „A Szentlélek száll le rád.”

Sajnos az összemzeti találkozó elmaradt, az újonnan beiktatott gyulafehérvári érsek, Kovács Gergely által bemutatott szentmisét is a Nyereg helyett a Kegyetemplomban tartották, jelenlévő hívek nélkül, mi pedig csak televízió, interneten keresztül tudtunk résztvenni. A képernyőn keresztül is irigyeltük a templom falain kívül állógatókat, ők legalább karnyújtásnyira voltak csak a Csíksomlyói Szűzanyától.

Nem indultak keresztalják sem Székelyföld közeli vagy távolabbi településeiről az idén, így a különleges privilégiumokkal rendelkező gyergyóalfalvi keresztalja sem indulhatott útnak. István pap vezetésével 1567-ben helytálló, katolikus hitüket megvédő alfalviak győzelmére emlékező fogadalmi búcsújára, zarándoklatára évről-évre mintegy kétszáz zarándok indul útnak Alfaluból, Csomafalváról, Újfaluból, hogy két nap alatt a pünkösdi szombati ünnepi misére megérkezzen.

Hanem az emlékezetet mélyen őrző hagyomány nem szakadhatott meg a 2020-as rendkívüli körülmények között sem. Az alfalvi

keresztalja vezetője Balázs József gyergyóalfalvi festőművész, tanár, két kísérővel kelt útra, és az útközben érintett települések a saját közösségük imaszándékait tartalmazó szalagokat köthették fel az alfalvi zarándokkeresztre. Ebben a formában, jelképesen zarándokolhattak ők is az idén a csíksomlyói búcsúra.

Tavalyi évben részesei lehetünk az alfalvi keresztalja megérkezésének és bevonulásának a kegyetemplomba. Kétszáznál is több ember térdelt könnyek között a Szűzanya elé, vezetőjük Balázs Jóska bácsi pedig e szavakkal köszönte meg a megérkezést:

„Térdre borulva imádlak ebben a szent hajlékban, én Uram Istenem, és hálát adok neked, hogy utazásomban, zarándoklásomban védelmeztél, szerencsésen idevezéreltél a Szűz Anya kegyeszobrához.

Üdvözlégy, csíksomlyói szentséges Szűz Mária, keresztény híveid segítő édesanyja! Mély alázattal tekintek föl rád, terjesztem eléd gyermeki tiszteletet és hódolatot. Általad ajánlom magam Istennek, közbenjárásoddal reményelek minden kegyelmet elnyerni. Óh, te irgalmas, kegyes, szeretettel teljes mennyei Édesanya, tekints reám, fogadj gyermekeként. Szívemben bizalommal jöttem csodatevő szobrodhoz: vágytam hozzád jönni, veled itt találkozni. Végy anyai oltalmadba, nyújtsd felém kezedet, gyámolíts, vezess. Fogadj engem is szent szívedbe, mint ahogyan én is teljes szívemmel akarlak téged szeretni, tisztelni, dicséretedet zengeni.

Áldott Nagyszonyunk, csíksomlyói Szűz Anya! Ha kegyeszobrodra tekintek, lelkemet a ragaszkodás öröm-érzése tölti be, mennyire hirdeti e szent hely dicsőségedet: fejedet ékes korona díszíti, méltán, mert a Gondviselés rendelete szerint az ég és föld Királynéja vagy; karodon a kis Jézus, az

isteni Gyermeke, ki téged édesanyjaként tisztelt, és az emberekért hozzá intézett kéréseidet meghallgatta, meghallgatja. Ezt igazolják az elhelyezett emléktárgyak, emléktáblák. Engedd meg ó, kegyelmek szerzője, hogy a hálalkodókkal együtt dicsérjelek, magasztaljalak, de kérjelek is hétköznapjaim bajainak orvoslására. Könyörgök hozzád lábaidhoz térdelve, szememben a meghiúsultság és bizakodás könnyeivel: hallgasd meg buzgó kérésemet, segíts ügyes-bajos dolgaiban, oltalmaz a veszélyben, adj erőt a kísértések elleni küzdelemben, légy vigaszom, mikor elkeseredek, ne hagyj el a betegség körülményei között, könnyítsd az örök hazába való átköltözésemet. Legfőképpen segíts itt a földi életben, hogy szent

Fiad nyomdokain járjak a kereszthordozásban, ő legyen példaképem, őt keressem, és őt szeretni soha meg ne szűnjek.

Csíksomlyói Szűz Mária! A te kegyes oltalmadba ajánlom szüleimet, testvéreimet, hitvestársamat, rokonaimat, jótévedőim, barátaimat, sokat szenvedett székelységünket, mindazokat, akikért imádkozni tartozom. Fogadd őket is oltalmadba, te légy örömiük, segítőjük, védelmezőjük. Nyerd meg mindannyiunk számára Jézusunk szeretetét, a Szentlélek megvilágosító kegyelmét, hogy testben, lélekben megszentelődve éljünk itt a földön, halálunk után pedig veled együtt örvendhessünk az örök boldogságban. Végül esedezem hozzád, édes Szűz Anyám, segíts megszentelnem minden órát, percet, melyet ezen a szent helyen eltölteni szándékozom. Légy segítségemre, hogy az itt töltött időt a te és szent Fiad társasága szentelje meg. „Üdvözlégy, áldott légy, óh, dicsőséges csíksomlyói szép Szűz Mária.” Ámen.”

Idei távolmaradásunk ellenére, mi is köszöntsük ezzel a gyönyörű imával a Csíksomlyói Szűzanyát innen Magyarlakról.

Frigy József

A Magyarlakai Római Katolikus Egyházközség hírei

Címszavakban az Egyházközség folyamatban lévő és tervezett tevékenységéről, a közeljövő egyházi programjairól Magyarlakon vagy szűkebb régiókban.

- Községünk plébánosa, Gyula atya vasárnapi szentmisékre készült homíliái elérhetőek Magyarlak internetes oldalán, az alábbi címen: www.magyarlak.hu/homiliak Mély lelki tartalommal bír, elmélyülésre hívó elmélkedések az adott ünnepek szentírási szakaszairól.

Kezdőlap A település Önkormányzat

Magyarlak
nevünkben a nemzet

HOMÍLIÁK - GYULA ATYA

Homíliák – Gyula atya

2020

Évközi 19. vasárnap

Évközi 18. vasárnap

Évközi 17. vasárnap

- Templomunk virágzására június végén gyűjtött adományok összege: 26.130 Ft, köszönjük a hozzájárulást.
- A templomi székek ülőpárnáit szorgos lányok, asszonyok lebontották, kimosták és új kötőmasnit felvarrva rájuk visszarakták a székekre. *Bezenhoffer Szilvi, Doncseczné Magdi, Frigyné Magdi, Jandracsicsné Anita, Láng Ági és Tóthné Gabi*, valamint családtagjaik önzetlen munkáját dicsérik a szépen megújult székpárnák.
- Az egyházközség híreinek kifüggesztésére alkalmas mobil hirdetőtábla készült *Farkas Zsolt* vasvári asztalosmester templomunk számára felajánlott munkájának köszönhetően.

- Régóta hiányzott már egy használható takarító eszköz a templomból, ezt most egy porszívó vásárlásával orvosoltuk, melyet használhatunk a nagytakarítások és a heti kisebb takarítások során is.
- A templomkert rendezése jelenleg is folyamatban van, a templom előtti és a templom mögötti részen is fákat metszettünk, előregedett fákat, elburjánzott bokrokat vágunk ki, területet rendeztünk. Még e munkákból is van egy kevés elvégzendő, aztán további feladatként tűztük ki a lámpatartók, a korlátok, a kerítés és a padok újrafestését, a hátsó kerítés oszlopainak és dróthálóinak a lecserélését. Az elvégzendő feladatokra szívesen fogadunk és várunk minden – kétkezi – segítséget községünk lakosaitól.

IDŐRENDI SORRENDEN HALADVA NYÁRVÉGI, ŐSZ ELEJI EGYHÁZI PROGRAMOK:

- **Augusztus 15. szombat:** „1Úton” nemzetközi zarándoknap, az idei évben „a világ testi-lelki egészségéért”. A minket érintő szakasz a Boldog Brenner János nevet viselő zarándoklat Halogyról indul reggel 6 órakor és Szentgotthárdig tart, mintegy 30 kilométer. Magyarlakra délután 2 óra tájban érkeznek a gyalogos zarándokok, tervezzük szolid vendéglátásukat ezévben is a templomnál.

1ÚTON NEMZETKÖZI ZARÁNDOKNAP

2020. AUGUSZTUS 15.
Zarándoknap a világ testi lelki egészségéért

- **Augusztus 16. vasárnap 11:00:** elsőáldozás Magyarlakon a délelőtti szentmise keretében.
- **Augusztus 19. szerda 18:00:** *Dr. Csókay András* idegsebész előadása a Keresztény Szerda Esték keretében Szentgotthárdon a Refektóriumban.

- **Augusztus 27. csütörtök 18:30:** augusztusi imaóránk a magyarlakai templomban – jó idő esetén szabadterén, a templomkertben lévő Piéta szobor előtt imádkozzuk az Örvendetes rózsafüzért.
- **Szeptember 13. vasárnap 11:00:** búcsúünnepi szentmise, melyet Császár István atya, általános püspöki helynök mutat be, és egyben ezüstmisés áldásában részesíti a magyarlakai híveket.
- **Szeptember 24. csütörtök 18:30:** szeptemberi imaóránk a magyarlakai templomban a Világosság rózsafüzért imádkozzuk.
- **Október 25. 10:00:** bérmálás a csörötneki plébánia templomban.

Frigy József

MÚLT, JELEN, JÖVŐ!

Interjú Molnár Dezsővel sportról, családról

A fiatalabb korosztály számára talán már nem tűnik ismerősnek egy olyan Magyarlakról indult sikeres labdarúgó neve, aki a Budapesti Vasas Futball Club és a Magyar labdarúgó válogatott keret stabil, eredményes játékosa volt a hatvanas években: ő volt Molnár Dezső, Magyarlak szülötte. Az idősebbek még bizonyára emlékeznek erre az időszakra, amikor még tartott a Magyar futball aranykora. Arra is emlékezhetnek, amikor Molnár Dezső, Mészöly Kálmán játékosársával a zsúfolásig megtelt Művelődési Házunk klubhelyiségében tartottak élménybeszámolót az említett évtized második felében. De szép idők is voltak!

A foci szeretete gyerekkora óta meghatározó pont volt életében. Mivel jelenleg Budapesten él családjával, ritkán lehet vele találkozni szülőfalujában ám szülei sírját minden évben többször is meglátogatja.

Ez év nyarán a közelében töltöttük szabadságunkat, Balaton melletti nyaralójába invitált bennünket, ahol megkértük arra, hogy beszéljen pályafutásának alakulásáról, mondjon néhány szót családjáról.

– *Hogyan emlékszik vissza gyermekkorára, barátokra, szülőfalujában eltöltött éveire?*

– 1939-ben születtem Magyarlakon, ahová a mai napig visszahúz a szívem, és amikor csak tehetem, ellátogatok szüleim sírjához. Az egész gyermekkorom a fociról szólt. 8 éves koromtól kezdődően minden karácsonyra focilabdát kértem a szüleimtől, és amint meghallottam a labda pattogását, már rohantam is a házunk melletti üres telekre, ahol egykori barátaimmal – akik közül már sokan nem élnek sajnos – Sipos (Csala) Szukics Ernővel, unokatestvéreimmel Mikos Imrével és Lacival, Horváth Zoltánnal valamint Puskás Gyuszi barátommal reggeltől estig rúgtuk a labdát. Elnézést kérek azoktól, akik kimaradtak a felsorolásból. Édesapám nagy bosszúságára mindennap levált cipőtalppal érkeztem haza, de jószágos édesanyám mindig a védelmemre kelt.

– *Ahogy teltek a gyermekévek, úgy növekedett a foci iránti kötődés, tapasztalat, rutin. Hogyan emlékszik vissza a sikeres sportpályafutásának kezdeti éveire?*

– 15 évesen Csörötneken, majd 1957-től Szentgotthárdon a megyeiben kergettem a labdát, egészen addig, amíg 1959-ben a Haladás igazolt játékosa lettem. Az 1960-as évek elején több csapattól kaptam ajánlatot: Honvéd, Fradi, Dózsa illetve Zalaegerszeg, Tatabánya, Győr,

de végül a Vasas mellett döntöttem, mert jó közösséget alkottak, nem voltak viták, klikkek, széthúzások.

– *Egyszóval összetartó csapatot alkottak. Úgy tudom, magánéletében is örömteli változás történt ebben az időszakban.*

– 1964. szeptember 14-én megnősültem. Esküvőnket követően feleségemmel Budapestre költöztünk, először a Vasas Római-parti üdülőjébe, majd végre saját otthonunkba, Zuglóba, Mészöly, Farkas és a Puskás család szomszédságába.

– *A Vasas aranykorában aktív részese volt nem csak klubcsapata sikereinek, hanem a nemzeti válogatottnak is. Hogyan emlékszik vissza ezekre az időkre?*

– 1964 év végén megkezdtem budapesti sportpályafutásomat a Vasas színeiben. E pályafutás emlékezetes eseményei között kell megemlítenem: az 1965-ös Közép-európai Kupa elnyerését; Angliában az 1966-os világbajnokságon való részvételt a válogatott tagjaként, bár sajnos nem játszottam; szintén 1966-ban a Vasas-Sporting BEK mérkőzést a Népstadionban; 1967-ben Chilében a Hexagonal Torna megnyerését, ahol többek között Pelével játszhattam egy pályán,

és a Santos elleni mérkőzés után arról írtak a sportlapok, hogy “Molnár volt a mezőny legjobbjá”. Hivatalosan nyolcszor voltam válogatott, de összesen ötven alkalommal voltam címeres mezben.

– *Milyen érzés volt ezt a címeres mezt magára öltetni, a magyar válogatottban játszani?*

– Kiskoromtól fogva, minden este azért imádkoztam a Jóistenhez, hogy adjon elég erőt és kitartást ahhoz, hogy elérjem életem nagy álmát, hogy egyszer magamra ölthessem a magyar válogatott mezt. Köszönöm, hogy megadatott nekem az a leírhatatlan érzés, amikor játékosársaimmal együtt, több tízezer néző előtt nekünk szólt a magyar himnusz a világ különböző pontjain lévő stadionokban.

– *Milyen a kapcsolata a régi csapattal, egykori klubjaival?*

– A Vasas színeiben egészen 1972-ig futballoztam. Pályám befejezésekként még másfél szezon játszottam a Ganz-MÁVAG-ban. 2019-ben, pontosan a 80. születésnapom évében három emlékezetes eseményen is részt vehettem. Az egyik a Hexagonal trófea ünnepélyes átvétele, amely 40 év után visszakérült a Vasas új stadionjába, a második az Illovszky Rudolf stadion megnyitóján való részvétel, a harmadik pedig a Haladás 100 éves évfordulója alkalmából tartott ünnepség Szombathelyen.

– *Befejezésül kérem mondjon magáról és családjáról pár gondolatot.*

– 56 éve élek boldog házasságban feleségemmel, Sárival, aki biztos, nyugodt hátteret

jelentett számomra. Ő mindig támaszom és segítőm volt jóban, rosszban. A Vasasban eltöltött időszak alatt játéktársaimmal egyetemben, nagyon kevés időt tudtam otthon tölteni, hiszen a sok edzőtábor, illetve a téli felkészülés alatti több hetes Dél-Amerikai túrák miatt alig jutott idő a családra. 1966-ban az angliai világbajnokság évében született egyetlen gyermekünk Mónika, aki férjével, Arnolddal boldogan nevelik gyermeküket, a nagyszülők legdrágább kincsét, Csenge unokánkat, akinek büszke nagypapája vagyok. Nyugdíjas éveimet Budapesten, illetve a nyarakat a Balaton mellett, Ábrahámhegyen töltöm családom körében.

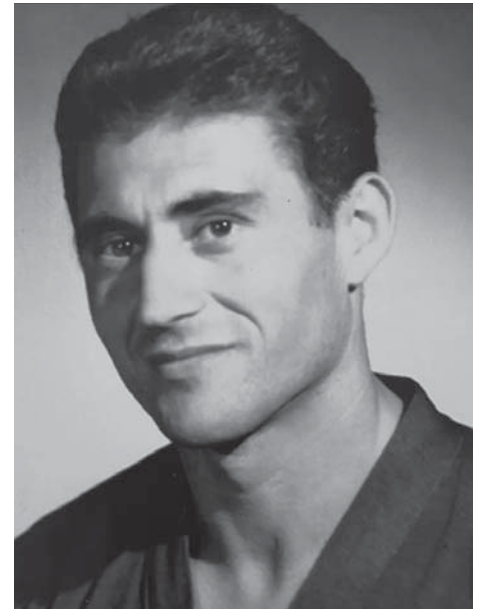
Megköszönöm a lehetőséget, hogy újságotokon keresztül is üdvözölhetem kedves magyarlak barátaimat, ismerőseimet, akár azokat is, akikkel nem volt alkalmam személyesen

találkozni, de talán jó szívvel emlékeznek rám mindannyian, egy Magyarlakról indult válogatott futballistára.

– Kedves Dezső, köszönöm a beszélgetést. Magyarlak lakói nevében kívánok további sikeres boldog éveket, jó erőt, egészséget családja körében!

Monek Gyula

Molnár Dezső (született Magyarlak, 1939. december 12.) válogatott labdarúgó, csatár. A sportsajtóban Molnár II néven volt ismert. 1966 és 1967 között 8 alkalommal szerepelt a válogatottban és 1 gólt szerzett. Egyszeres olimpiai válogatott (1963), hatszoros B-válogatott (1962–65), ötszörös Budapest válogatott (1963–67, 2 gól), háromszoros egyéb válogatott (1966–67, 1 gól). A Haladás színeiben 18 alkalommal, a Vasas Futball Club (1965-1972) játékosaként 154 alkalommal lépett pályára és 18 gólt rúgott. (Forrás: Wikipédia)

Gőzerővel az új szezonra

Focistáink már hetekkel ezelőtt munkához láttak, az idő előtt véget ért előző szezon miatti hosszabb pihenő után már kiéheztek az edzésekre, felkészülési és tétmeccsekre, egyszóval magára a játékra. Néhány szó erejéig még az egyesület elnökszónya és a csapat kapitánya is kitért ugyan a nem túl fényesre sikeredett tavalyi bajnoki teljesítményre, de szavaik mögött már főként az előzetekintés, a jövőbeni tervek sejlenek fel.

Herczeg Laura a Sportkör elnöke: „Sajnos elég gyenge szezont sikerült zárunk, nem igazán bánom én magam sem, hogy a veszélyhelyzet miatt rövidre zártuk a bajnokságot.

Nem szerettünk volna késlekedni, ezért folytattuk a csapat körüli teendőket. Szép számmal kijárnak a fiúk, és résztvesznek az edzéseken is, reméljük ez a lelkesedés szezon közben sem hagy alább, és az elvégzett munka az eredményeken is meglátszik.

A felkészülést az edzések mellett edzőmérkőzések is gazdagítják. Két alkalommal találkoztunk a szomszédos Csörötnök csapatával, a hazai vereség után idegenben sikerült nyernünk. Emellett Manki Ferinek köszönhetően

eljutott a csapat Kávásra is, ahol bár 5-4-re kikaptunk, reméljük sikerül még a jövőben találkozunk és visszavágnunk az egygólos vereségért. Aztán nyertünk szintén idegenben Rábagyarmaton, majd itthon a Szakonyfalutól egy szoros mérkőzést veszítettünk el. Szerencsére a csapat egyben marad, senki nem hagy el bennünket, sőt várhatóan egy játékos érkezik közénk.

A nevezést sikeresen beadtuk az augusztusban kezdődő következő szezonra. Bízom benne, hogy mindenki maga mögött hagyta a rossz élményeket, újult erővel vágnak bele a fiúk a következő idénybe, és együtt már egy sikeres őszi szezont tudunk majd zárni. A bajnokság a hagyományoknak megfelelően a Magyar Kupa küzdelmével kezdődik augusztus 9-én, majd a következő hétvégén már a bajnokság is elkezdődik.

Számítunk szurkolóink buzdítására, várunk Mindenkit a mérkőzéseinkre! A csapattal kapcsolatos minden információ elérhető Facebook oldalunkon.”

Krajczár Zsolt csapatkapitány: „Nehéz bármilyen értékelést is mondani a tavaszi szezonról, de ha kicsit ironikus akarok lenni, akkor ott folytatódott minden ahol volt, igaz csak pár mérkőzés erejéig, mivel a járvány miatt törölték a többi mérkőzést. Ez talán a rosszban, lehet, hogy jól is jött, egy kis pihenés, több idő átgondolni lehetőségeinket. Igaz a csapat ebben a járvány időszakban edzeni nem tudott, de pihenni, átgondolni, tüllélni, elfelejteni a régi rossz emléket, és újult erővel várni a mielőbbi folytatást. Jelenleg – a korlátozások megszüntésével – végre el tudta kezdeni a csapat a felkészülést, nem csak edzések vannak, de már edzőmérkőzéseket is játszott a csapat, váltakozó sikerességgel, de győzelmeket is szerevve. Szerencsére az edzéseken nagy létszámban vesznek részt a játékosok. Van időnk a felkészülésre, hogy egy teljesen átszellemült, felkészült csapat tudja összelegkezdni a bajnokságot. Természetesen mindenkit szeretettel várunk, aki szurkolni, buzdítani akarja a csapatot! 2-3 LAK!”

Időközben az említett Magyar Kupa első fordulóját sikerrel vette csapatunk, idegenben aratott magabiztos győzelmet Kondorfa csapata ellen (0:3). Bizakodásra adnak okot mind a felkészülési meccseken nyújtott teljesítmény és eredmények, és a kupaforduló szép diadala is önmagáért beszél. Csak így tovább a bajnokságban is!

Hajrá Magyarlak!

Frigy József

Magyarlakai SK.		08. 16. 14:30		Őrismagyarósd SE
PANKASZ KSK		08. 23. 17:30		Magyarlakai SK.
Magyarlakai SK.		08. 30. 17:30		Nagyrákos Sportegyesület
Máriaújfalusi SE		09. 06. 16:30		Magyarlakai SK.
Magyarlakai SK.		09. 13. 16:30		Rönökért KHE
GASZTONY KSE		09. 20. 13:00		Magyarlakai SK.
Magyarlakai SK.		09. 27. 13:00		HSE Vasalja

Épül az új M8-as gyorsforgalmi út – 7. rész

Ahogy korábbi Hírmondóinkban ígértük, igyekszünk a 2018-ban elkezdett M8-as gyorsforgalmi út építéséről ífj. Tóth Mártonnal közösen folyamatosan tájékoztatást nyújtani olvasóinknak, lehetőleg minél több fotóval kiegészítve az éppen aktuális beszámolót.

Míntha felgyorsult volna az építés üteme, de az is lehet, hogy a külső szemlélő számára látványosabb fázisába érkezett az út kialakítása, ez tűnik szorgosabb tempónak. A hidak, alul- és felüljárók már nem csak sejtetik leendő funkciójukat ég felé meredő oszlopaikkal, hanem rájuk kerültek az áthidalók, vasbeton-szerelések zajlanak, betonozások és aszfaltozások. Ez utóbbi munkának is már sok helyszínen látszik az eredménye, hosszú kilométerekre került rá az aszfaltburkolat, amelynek majd még jön egy vagy több réteg ugyan a tetejére, de már a mostani állapotban is világosan látszanak a nyomvonalak, a kanyarok, emelkedők, több helyen már a leágazások is.

Egyelőre nincs ellentétes híradás a sajtóban, úgyhogy a hivatalos átadási határidő továbbra is 2021. első negyedévének vége. Bizakodhatunk, hogy ha lesz is némi csúszás e dátumhoz képest, jövő évben már birtokba vehetjük az új „nyolcast”.

Oszt rák oldalon is zajlanak az S7 építési munkálatai, július elején kaptunk hírt egy a bécsi műszaki egyetem által kifejlesztett „esernyő-technológiával” megépített híd elemeinek a helyére kerüléséről a Lapincs folyó fölött Radafalva (Rudersdorf) mellett.

Frigy József, Tóth Márton

Internet

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

Facebook: <http://www.facebook.com/magyarlak>

Magyarlakai anyakönyvi hírek

HALÁLOZÁS:

KLEMENT JÓZSEFNÉ, született: Kovács Mária,
VÁGNER KRISZTIÁN,
SIPOS TIBOR,
MESICS LÁSZLÓ.

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

CSAK EGY GONDOLAT

MERT ÉLNI CSAK ODA SZABAD, VISSZA NEM.
VISSZA CSAK NÉZNI LEHET,
MÉG HELYESEBB TEKINTENI,
MERT A TANULSÁGOK MINDIG VISSZA VANNAK.
MARADNI NEM SZABAD VISSZA,
MERT KÜLÖNBEN ÚGY MARADUNK.
ŐRIZZÜK MEG KEDÉLYÜNKET,
OLYKOR ELVEINKET SEM ÁRT,
ÉS TÖRETLEN OPTIMIZMUSUNKAT,
MERT A TÖRT OPTIMIZMUS
KUTYASZÓRT SEM ÉR.

(Ágai Ágnes: eszmélkedés)